

MINISTERIE VAN NATUURLIJKE HULPBRONNEN

MINISTRY OF NATURAL RESOURCES

Mr. Dr. J.C. de Mirandastraat 11-15
Tel. no. 474666 - Fax - no. (597) 473911

No. NH01 963

Onderwerp:

*Uitbreiding exploratie zone door
Contractpartners Staatsolie Mij.
Sur. N.V.*

Aan:
De Directeur van N.V. Staatsolie
Maatschappij Suriname
Drs. E. Jharap
Alhuer

Paramaribo, 29 januari 2001

Met referentie aan Uw schrijven d.d. 18 januari 2001 no. 20, doe ik U bijgaand toekomen het schrijven d.d. 18 januari 2001 no. 75 afkomstig van de President van de Republiek Suriname naar de inhoud waarvan ik kortheidshalve verwijt.

De Minister van Natuurlijke
Hulpbronnen,

Mr. F. R. Demon

Staatsolie Mij. Sur. N.V.		
IN/UIT	29 JAN	
NO:	2001/21	
☒	COPY	VHM
☐	ADV	
Tech. Dir.		
Fin. Dir.		
E & P. Dir.		
R.v.C.		
NSEQ		
HRM		
PR		
MAN. SECR.		
FILE		

13 P / M.D. ✓

[translation from the original in Dutch]

Ministry of Natural resources
Mr.Dr.J.C. de Mirandastreet 11-15
Telephone number 474666-Fax number (597) 472911

Number: NH01.063

Subject:

Expansion exploration zone by
Contractpartners Staatsolie Maatschappij
Suriname N.V.

To:
The Director of N.V.
Staatsolie Maatschappij
Suriname
Dr. E. Jharap

Paramaribo, 29 th January 2001

With reference to your letter dated the 8th of January 2001 number 20, please find enclosed a missive dated 18th January 2001 number 75 from the President of the Republic of Suriname to which for brevity's sake I refer.

The Minister of Natural Resources

Mr. F. R. Demon

PUBLIC RECORD OFFICE			
1	2		2
date	Ref:	CO 103/2635 74911	ins
Please note that this copy is supplied subject to the Public Record Office's terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records material.			

ASD/

CONFIDENTIAL

FOREIGN OFFICE, S.W.1.

November 20, 1958.

(RN 1081/9)

Thank you for your letter 1081/B/58 of November 6 about the negotiations over the frontier between British Guiana and Surinam. I am sorry that we have rather neglected to keep you in touch with what has been happening about this question, which after being quiescent for a long period has suddenly come to life again, but discussions here in London have covered a multitude of technicalities with which we did not wish to bother you at this stage.

2. The Dutch are right in thinking that the next move is with us. The Draft Treaty which we intend to put to them (see Paul Wright's letter to Martin Anderson of November 12, 1956, reference 1081/A/56) has been studied in some detail in London. It must now go back to British Guiana once again, but we hope this process should not take too long, and we will then be ready to put the draft to the Dutch. It will then be possible for talks to begin on this basis. I think there must have been some misunderstanding about what was said at the lunch at the Netherlands Embassy on October 15. Scarlett, the Colonial Office expert on these questions, told the ambassador at the luncheon that we had now reached an advanced stage of drafting.

3. Another complication has arisen from an aide memoire which the Netherlands Embassy left at the Foreign Office on August 6, which suggested that the question of the Continental Shelf between Surinam and British Guiana should be determined in an Exchange of Notes. I enclose a copy of the memorandum. We are intending to send in reply a Note acknowledging this, and saying that we hope shortly to be able to let the Netherlands Government have our draft of a treaty on the whole question of the frontier between British Guiana and Surinam, in which there would be provisions dealing with the Continental Shelf. For your own information, we did consider taking up the Dutch idea of the separate Exchange of Notes to cover the Continental Shelf, but there are certain points in the Draft Treaty on which we rather expect that the Dutch may make some trouble, and we have therefore decided that it would be best to keep the Continental Shelf issue, on which we know they want an agreement, up our sleeves in case we need a lever to encourage them to accept some of our other proposals. The point on which we feel there may be difficulty is the old cheatnut of the New River territory. (A note on the history of this problem was enclosed in Martin Anderson's letter to Paul Wright of July 30, 1956.)

/4. I am sorry

A. L. A. otherington-Smith, Esq.,
THE HAGUE.

CONFIDENTIAL

1	2	PUBLIC RECORD OFFICE		1	2
DATE	REF.	CO 103/2635 74911		1	2
Please note that this copy is supplied subject to the Public Record Office's terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed 'Terms and Conditions of Supply of Public Records' leaflet.					

CONFIDENTIAL

4. I am sorry that there has been a misunderstanding with the Dutch about all this, and I hope the above will be enough for you to straighten it out. We do not intend to burden you with all the details of the discussion on the text of the draft, but we will not neglect to keep you posted in future as to progress.

5. I am sending a copy of this letter to Mr. Scarlett at the Colonial Office.

(J.E. Killick)

CONFIDENTIAL

1	2	PUBLIC RECORD OFFICE		1	2
Date		Ref: C. 103/2635 74911		File	
PLEASE NOTE THAT THIS COPY IS SUPPLIED SUBJECT TO THE PUBLIC RECORDS OFFICE'S TERMS AND CONDITIONS AND THAT YOUR USE OF IT MAY BE SUBJECT TO COPYRIGHT RESTRICTIONS. FURTHER INFORMATION IS GIVEN IN THE ENCLOSED TERMS AND CONDITIONS OF SUPPLY OF PUBLIC RECORDS. SEE/F1					

RESTRICTED

FOREIGN OFFICE, S.W.1.

November 21, 1958.

(BN 1081/5)

21 NOV 1958
 (RECEIVED)
 DEPT. OF STATE

Approved
 E.W.A. Scarlett

Thank you for your letter WIS 220/440/G1 of October 16 to Martin Anderson (from whom I have now taken over) about the boundary between the continental shelf adjacent to Surinam and British Guiana.

2. I believe you have had some discussion with Juliet Collings about the extent to which we should link the question of the continental shelf (which the Dutch have raised in their side memoire of August 6) with the draft Treaty. The situation seems to be that the draft Treaty as it stands would require considerable revision if it were also to cover the continental shelf. But there are political arguments for linking the two issues, so that the continental shelf issue (which the Dutch are perhaps more anxious for us to settle) can be used as a lever to get the Dutch to agree to some of the points in the Treaty itself, over which they may make difficulties (particularly the New River question). Perhaps we can get the best of both worlds by drafting an agreement in two parts: Part 1 would deal with the continental shelf, and Part 2 would contain the substantive articles of the proposed agreement on the land frontier. An alternative answer would be to deal with the continental shelf issue in a Protocol to the Treaty itself, which could not have legal affect before the Treaty itself came into force. The second answer might have the advantage that the negotiations on each question could be conducted separately, and therefore perhaps more quickly. But if we have drafted an agreement in two parts, it will be easier to defend our unwillingness to treat the two subjects separately, when the Dutch urge us to get on with the continental shelf issue as they undoubtedly will. For this reason we prefer the idea of drafting an agreement in two parts. In doing so we would base ourselves on the British Guiana (Alterations of Boundaries) Order in Council, 1954 - see your letter WIS 220/440/G1 of October 16, 1956.

3. We still owe the Dutch an answer to their side memoire of August 6. If we have decided to treat the continental shelf issue as part of the Treaty, I think that we should inform the Dutch that we would soon be sending them proposals on this issue, as part of the wider one of the boundary between British Guiana and Surinam. I enclose a draft Note which, if you have no objection, we might now send to the Netherlands Embassy.

4. There is one other comment I would like to make on your letter of September 24, concerning Article 5. As Martin Anderson explained in his letter of June 13, 1957, we are most anxious not to take up a restrictive attitude on river traffic. We still stand by these arguments, and would like to see a redraft of the Article with less emphasis on rights reserved to the Riparian states and more on freedom of navigation, etc. Perhaps the Ministry of Transport and Civil Aviation might be asked to try their hand at such a redraft.

./5. ...

E.W.A. Scarlett, Esq.,
 Colonial Office.

RESTRICTED

1		2		PUBLIC RECORD OFFICE		1		2	
REF:		Co 103/2635 74911				REF:			
Please note that this form is subject to the Public Records Act 1958 and its provisions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of Supply of Public Records leaflet.									

Rejoinder of Suriname
Annex SR13

RESTRICTED

5. In particular, we oppose the suggestion that Cabotage should be reserved, and the British Guiana Government do not appear to have put forward any arguments to make us change our mind about this. It is clear from Clarke's letter of November 6 to Martin Anderson that the Ministry of Transport and Civil Aviation feel as we do on this point.

6. I am sending copies of this letter to Commander Kennedy and Brigadier Walters.

Yours ever,

J. E. Killick

(J. E. Killick)

RESTRICTED

1	2	Ref:	CO 1031/3787 90	74847	ms	2
Please note that this copy is supplied subject to the Public Record Office's terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records material.						

CONFIDENTIAL

200A

NOTE OF A MEETING HELD IN THE GOVERNOR'S ROOM, COLONIAL OFFICE,
AT 11 a.m. ON TUESDAY, 30th OCTOBER, 1962.

BRITISH GUIANA/SURINAM BOUNDARY

Present:

Governor, British Guiana (Sir R. Grey)
in the Chair.
MR. C.W.P. FOOTMAN (C.R.O.)
MISS P.H. HUTCHINSON }
MR F.J. ALLOTT } (P.O.)
LIEUT. COMMANDER J.S.E. WHITE (Admiralty)
MR. PIPER }
MR. HUIJSMAN } (Colonial Office)
MR. STACPOOLE }

The meeting had been called to clarify tactics and arrangements for a proposed negotiation with the Government of the Netherlands in November, 1962.

1. Opening bid

A British draft submitted to the Dutch in 1961 had proposed that the boundary should follow the left bank of the Corentyne and Cutari Rivers but that British Guiana should have navigation, etc. rights in the rivers. A method of dividing the territorial waters and the continental shelf off the mouth of the Corentyne was also proposed. A Dutch counter-draft received in September, 1962 proposed that the boundary should follow the New River rather than the Cutari, thus giving the "New River Triangle" to Surinam. It also proposed that the boundary should be the thalweg of the rivers (plotted according to a complex formula, favourable to Surinam) and suggested an alternative method of dividing the territorial waters in the continental shelf.

The meeting noted that the boundary had first been fixed by agreement between the Governors of Berbice and Surinam in 1800, along the left bank of the Corentyne. This arrangement took no account of rivers in the far interior. Although this had been an interim arrangement, it had not subsequently been disturbed. Moreover, the Dutch had signified their acceptance of the Cutari as the boundary in negotiations in the 1930s, and had agreed to the demarcation of a point near the source of the Cutari as the junction between the Surinam, British Guiana and Brazil boundaries. Further, the 1962 Dutch draft appeared to recognise that the acceptance of Sir in the claim to the New River Triangle would be a concession from the British side.

The Governor emphasised that Dr Jagan regarded the New River Triangle as British Guiana territory and would find it very difficult, politically, to justify surrendering it. The Opposition Leaders were likely to take an equally strong line on this point.

The meeting recognised that provided a more equitable method of plotting the thalweg is agreed, there might be advantage to British Guiana in an arrangement similar to that proposed by the Dutch. The strength of the Surinam claim to the Triangle lay in the probability that, geographically, the New River was the major source of the Corentyne. The Triangle is uninhabited and contains no workable economic assets.

On balance, it was agreed that the British delegation should make it clear at the outset that Britain regarded the Cutari and Corentyne Rivers as the recognised inter-territorial boundary; but that, in subsequent negotiation, they should be prepared to discuss the Dutch proposal on the basis that we might be ready to make some concession in the New River Triangle in exchange for advantages down-river.

/ 2.

CONFIDENTIAL

Ref:	CO 1031/3789 10	74847
Please note that this copy is covered subject to the Public Record Office's terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records' material.		

CONFIDENTIAL

2. The reply to the Dutch aide memoire

Miss Hutchinson pointed out that the Netherlands Government were pressing for a reply to the aide memoire under ~~cause~~ of which they had submitted their draft treaty. After discussion it was agreed that a reply should be sent to the effect that Her Majesty's Government welcomed the suggestion that negotiations should be held with a view to reaching agreement on the boundary in a formal treaty; the reply should, however, indicate that the Dutch draft is not acceptable as it stands and should leave it open to the British delegation to maintain our claim that the Cutari River is the true boundary.

The Governor considered that it would not be necessary to clear the reply to the aide memoire with Dr Jagan but that it would be sufficient to show it to him after it had been sent.

3. Date for Negotiations

The Governor and the Colonial Office suggested that the Foreign Office should confirm our readiness to send a delegation to The Hague shortly after the conclusion of the British Guiana Independence Conference. No firm date could be given, but if the Conference were successful there was every reason to hope that it will be possible to open negotiations on 14th November, as had already been indicated.

4. Composition of the delegation

It was explained that Dr Jagan had asked Mr Burnham, the Leader of the Opposition P.N.C. Party in British Guiana, and Mr Deasomer, one of Mr Burnham's lieutenants, to accompany him. Dr Ramschoye would also accompany Dr Jagan. It was agreed that the leader of the delegation should be the British Ambassador at The Hague, and that the delegates should include Sir Ralph Grey, Mr. A.E. Thomas (Colonial Office), Mr P.J. Allott (Foreign Office) a member of the Hydrographers Department, Admiralty, and a Colonial Office secretary. In addition it was agreed to ask the Directorate of Overseas Surveys and the Foreign Office Conference and Supplies Department whether they could provide representatives.

5. Further Meetings

(a) Technical It was agreed that a further meeting should be held on Thursday, 1st November, at 10 a.m. to discuss technical points listed in a minute by Mr Allott, which was circulated.

(b) Policy It was agreed that a meeting with Dr Jagan and the British Guiana delegates should be held shortly before the delegation left for The Hague to ensure unanimity on policy issues.

CO/2212/62

CONFIDENTIAL

Verklaring H.A. Alimahomed

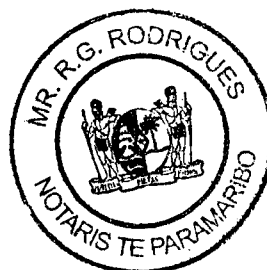
Ik, Hendrik Asgarali Alimahomed, geboren te Paramaribo op 15 maart 1947 en woonachtig aan de Anton Dragtenweg No 45 te Paramaribo, verklaar als volgt:

1. In 2000 was ik directeur (de hoogste ambtenaar) van het ministerie van Buitenlandse Zaken van de Republiek Suriname.

Ik heb van 1967 tot 1974 aan de Universiteit van Amsterdam linguïstiek en internationale betrekkingen gestudeerd. Terug in Suriname ben ik in dienst getreden van het ministerie van Buitenlandse Zaken en ik heb daar achtereenvolgens de functies bekeed van desk-officer, afdelingshoofd, beleidsadviseur en van 1994 tot 2001 heb ik aanvankelijk waargenomen als directeur en naderhand ben ik benoemd tot directeur met de titel van ambassadeur in algemene dienst. Sinds 2001 ben ik docent aan de Universiteit van Suriname.

2. In de jaren 1994, 1995 en 1996 heb ik als (waarnemend) directeur van het ministerie van buitenlandse zaken bemoeienis gehad met het grensprobleem tussen Suriname en Guyana. Deze bemoeienis hield verband met het in die tijd uitgesproken voornemen van de Regeringen van beide landen om het gehele grensprobleem te behandelen in de vorm van besprekingen tussen de Surinaamse en Guyanese grenscommissies.

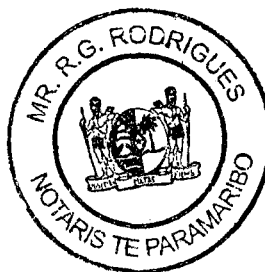
3. Er hebben in die periode twee vergaderingen van de gezamenlijke commissie plaatsgevonden. Van beide kanten zijn agenda's en standpunten uitgewisseld. De besprekingen zijn echter reeds in een vroeg stadium vastgelopen toen de voorzitter van de Guyanese grenscommissie volkomen onverwachts in een formele statement had aangekondigd dat Guyana de oostelijke oever van de Corantijn rivier als grens claimde. Dit standpunt was volledig in strijd met de

historie en de eerdere erkenning door Guyana van de westelijke over van de Corantijn als grens. Dit punt was voor Suriname daarom onbespreekbaar.

4. In de volgende jaren, waarschijnlijk vanwege interne omstandigheden in beide landen, zijn er op het front van het grensprobleem geen ontwikkelingen geweest behalve rapportages van illegale vissers in Surinaamse wateren en voorbereidende besprekingen betreffende het instellen van een veerdienst in de Corantijn rivier.

5. Deze situatie veranderde drastisch begin mei 2000. Er verschenen toen berichten in de pers, zowel lokaal, in Guyana als in Trinidad, dat een boorplatform zich bevond in Trinidad en dat dit platform onderweg was om voor de kust van Suriname en Guyana exploratieboringen te verrichten. President Wijdenbosch heeft toen de Minister van Buitenlandse Zaken (Sniijders) de Minister van Natuurlijke Hulpbronnen (Alibux), het Hoofd van de Inlichtingen Dienst (Linscheer), de Minister van Defensie (Panday) en de bevelhebber en mijzelf als directeur van Buitenlandse Zaken op zijn kabinet ontboden. Uit de informatie die ter tafel kwam, onder andere uit rapportage van Ambassadeur Hasrath in Georgetown, bleek dat Guyana inderdaad een overeenkomst zou zijn aangegaan met CGX om exploratieboringen voor de kust in de zgn 'area of overlap' te verrichten. President Wijdenbosch heeft tijdens die bespreking het Surinaams standpunt dat op grond van internationale verdragen de 10 graden lijn de grenslijn in het zeegebied voor de kust van Guyana en Suriname was nog eens benadrukt en geconcludeerd dat de voorgenomen exploratieboringen van CGX zonder toestemming van Suriname onrechtmatig waren en niet konden worden getolereerd. Een ieder kreeg vervolgens de opdracht om binnen zijn werkgebied informatie te verzamelen en waar gepast, acties te ondernemen. De Minister van Buitenlandse Zaken en ik moesten de Guyanese ambassadeur ontbieden en hem om opheldering vragen. Ambassadeur Hasrath moest een demarche plegen bij de Minister van Buitenlandse Zaken van Guyana en hem confronteren met de informatie die ons bereikt had.

6. De Minister van Buitenlandse en ik hebben meteen Ambassadeur Arjun van Guyana ontboden. Hij heeft erkend dat de betreffende overeenkomst bestond maar dat er wat zijn Regering betref niets aan de hand was omdat de betreffende exploratieboringen in Guyanese wateren zouden worden uitgevoerd. De Surinaamse ambassadeur heeft de demarche gepleegd en heeft in essentie hetzelfde antwoord gerapporteerd. Ambassadeur Hasrath rapporteerde echter ook dat uit besprekingen met de Canadese Ambassadeur in Guyana en vertegenwoordigers van CGX hem duidelijk was geworden dat de boringen in de 'area of overlap' zouden plaatsvinden. Daarop is op 11 mei door Suriname een protestnota ingediend bij Guyana waarop is geantwoord op 17 mei en door Suriname is gerepliceerd op 31 mei.

7. Tussen 31 mei en 2 juni zijn er verkenningsvluchten uitgevoerd om de gang van het platform en de uiteindelijke bestemming te monitoren. Hoewel ik daar zelf niet bij betrokken was weet ik dat de Minister van Buitenlandse Zaken, omdat CGX een Canadees bedrijf is, ook de Canadese Ambassadeur die in Georgetown resideert, toen ontboden heeft om hem te vragen zijn goede diensten te verlenen opdat de activiteiten in de 'area of overlap' niet zouden plaatsvinden. Ook is toen een brief verzonden aan CGX om ze te attenderen op de onrechtmatigheid van de voorgenomen activiteiten.

8. Ik kan me niet herinneren dat er op 2 juni een diplomatieke nota van Guyana door onze Ambassadeur in Guyana ontvangen zou zijn met een uitnodiging om binnen 24 een Surinaamse delegatie naar Guyana te zenden. Wel draag ik kennis van een nota van Guyana van 3 juni waarin protest wordt aangetekend tegen de verwijdering van het CGX platform. Ik heb ook gehoord dat in de ochtend van 2 juni President Jagdeo en President Wijdenbosch met elkaar zouden hebben getelefoneerd. Mij is medegedeeld dat President Wijdenbosch toen een uitdrukkelijk beroep op President Jagdeo heeft gedaan om het boorplatform niet in de 'area of overlap' exploratieboringen te laten verrichten

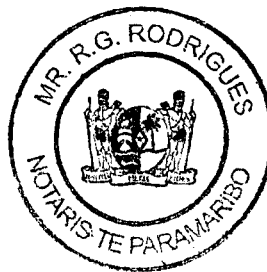

omdat, zo moet Wijdenbosch gezegd hebben, hij geen andere keuze zou hebben dan dit te verhinderen. De overige details van het gesprek zijn mij niet bekend.

9. Bij de besluitvorming om patrouillevaartuigen in te zetten om het platform te sommeren om de Surinaamse wateren te verlaten, was ik niet tegenwoordig. Ik weet ook niet welke instructies door de President in dat verband aan de Bevelhebber gegeven zijn. Wel is mij te kennen gegeven dat de procedure voor de operatie met de Procureur Generaal (mevr Rozenblad) was afgestemd en dat het hier ging om een maritieme rechtshandavingsoperatie.

10. Het was vanaf zaterdag 3 juni 's middags een feit van algemene bekendheid in Paramaribo dat de marine van Suriname het boorplatform dat zich toen in de nacht van 2 op 3 juni voor de kust van Suriname bevond en begonnen was zich daar te installeren, gesommeerd had om de Surinaamse wateren te verlaten en dat het boorplatform daar zonder verzet gevolg aan had gegeven. Op diezelfde dag heeft de Guyanese regering middels een nota hier ernstig tegen geprotesteerd en te kennen gegeven bereid te zijn tot 'a frank exchange of views' om te problemen die met betrekking tot de gemeenschappelijke maritieme grens waren ontstaan, op te lossen.

11. Suriname is op de suggestie van Guyana om te praten ingegaan en heeft een aantal mogelijke neutrale locaties voorgesteld waaronder Brazilië, de Nederlandse Antillen en Trinidad en Tobago voor overleg op ministerieel niveau. Er is voor Trinidad gekozen op 6 juni 2000. De delegatie van Suriname bestond uit de heren Alibux (minister van natuurlijke hulpbronnen) als leider, Sniijders (minister van buitenlandse zaken), ik zelf als directeur buitenlandse zaken, en enkele anderen. De Guyanese delegatie bestond o.a. uit de heren Rohee (minister van buitenlandse zaken) als delegatieleider en oud-minister Rashley Jackson.

12. Deze besprekingen hadden tot doel om een vertrouwensbasis te leggen voor zowel overleg om de ontstane crisis op te lossen als voor afspraken voor een nieuw traject dat moest leiden tot een structurele oplossing van het integrale grensvraagstuk tussen beide landen. Tijdens de bespreking was het duidelijk dat voor Suriname het traject voor de oplossing van de structurele problemen de hoofdzaak was terwijl Guyana volledig gefocust was op slechts de terugkeer van het boorplatform naar de locatie in 'de area of overlap' vanwaar het op 3 juni was vertrokken. Dit verschil van uitgangspunten is blijven bestaan gedurende alle besprekingen die zijn gevolgd en is de hoofdoorzaak van het uiteindelijk vastlopen van de besprekingen in Jamaica op 19 juli 2000.

13. Tijdens de bespreking op 6 juni heeft Guyana een voorstel voor een Memorandum of Understanding ter tafel gebracht. De Surinaamse delegatie was niet bereid daarover in dit forum te spreken. De reikwijdte van het voorstel werd te eng geacht en het forum niet geschikt. Daarom werd besloten tot het instellen van een Gemeenschappelijke Technische Commissie die zich zou moeten buigen over zowel een Surinaams voorstel om de huidige crisis te behandelen als onderdeel van een traject voor oplossing van de structurele problemen als over een Guyanees voorstel om de huidige crisis op te lossen, en de terugkeer van het CGX platform mogelijk te maken en om pas daarna over oplossing van de structurele problemen te gaan praten.

14. Besloten werd dat de Technische Commissie op 13 juni in Georgetown bij elkaar zou komen en dat de Grenscommissie niet later dan 7 juli weer zou vergaderen. Ook de Cooperation Council zou op korte termijn worden gereactiveerd.

15. De Gezamenlijke Technische Commissie bestond uit een Surinaamse delegatie onder mijn leiding. De Guyanese delegatie stond onder leiding van Donald Abrahams.

16. Er hebben twee vergaderingen van de Technische Commissie plaatsgevonden. Een in Guyana op 13 en 14 juni en een in Paramaribo op 17 en 18 juni. In beide vergaderingen hebben de ministers Rohee van Guyana en Alibux van Suriname openings- en slotverklaringen afgelegd. Voor Suriname was het duidelijk dat het er Guyana om te doen was instemming van Suriname te verkrijgen dat concessies die voor juni 1999 door Guyana in de 'area overlap' waren verstrekt zouden worden gerespecteerd. Daarbij refereerde Guyana als precedent aan de afspraken tussen de Presidenten Hoyte en Shankar van 1989/1991. Maar de onmiddellijke bedoeling van Guyana was om een legitimatie te creëren voor de terugkeer van het CGX platform in de 'area of overlap'.

17. Suriname was bereid om modaliteiten te overwegen die uitgingen van gelijke rechten van beide landen. Dit was voor Guyana niet aanvaardbaar omdat dit geen garantie inhield dat de reeds door Guyana uitgegeven concessies zouden worden gerespecteerd en ook een eventuele terugkeer van het CGX boorplatform niet *per se* werd veiliggesteld. Bereidheid van Suriname om de eventuele terugkeer van het CGX boorplatform te overwegen indien relevante informatie over het CGX contract door Guyana aan Suriname beschikbaar werd gesteld, werd door Guyana van de hand gewezen. Bovendien was Guyana in tegenstelling tot Suriname niet bereid om de gronslagen van haar vermeende aanspraken op de 'area of overlap' uiteen te zetten en te bespreken.

18. Kort na 2 juni heeft President Jagdeo een brief geschreven aan Denzil Douglas, de Premier van St Kitts en Nevis, die toen voorzitter was van de Caricom waarin hij hem van het gebeurde in kennis stelde. Douglas heeft toen op de Regeringen van beide landen een beroep gedaan om het geschil door constructieve dialoog op te lossen. Op 10 juni is de secretaris generaal van de Caricom, de heer Carrington, naar Suriname gekomen en hij is door President Wijdenbosch over het gebeurde geïnformeerd. In heb later begrepen dat Carrington bij die gelegenheid heeft gerefereerd aan het feit dat Guyana bij het instemmen met de toelating van Suriname tot de Caricom had bedongen dat de

Caricom erop zou toezien dat het grensprobleem zou worden opgelost. President Wijdenbosch zou daarop hebben geantwoord dat Suriname zich daaraan bleef conformeren.

19. Nadat Guyana zonder succes getracht had om in een vergadering van de Community Council van de Caricom op 20 juni de kwestie aan de orde te stellen is dit wel gebeurd in de staatshoofden vergadering van de Caricom in Canouan, St Vincent op 2-5 juli. Daar is beslist dat partijen een traject moesten uitzetten voor onderhandelingen tot oplossing van het algemene grensprobleem dat de oorzaak van de actuele crisis is. Tegelijk zou de kwestie van de benutting van de 'area overlap' door partijen zou moeten worden geregeld aan de hand van geldende internationale regels. De respectieve grenscommissies zouden zo spoedig mogelijk bij elkaar moeten komen. Premier Patterson van Jamaica zou als gastheer en 'facilitator' van besprekingen fungeren en partijen zouden binnen 7 dagen op staatshoofden niveau in Montego Bay bij elkaar komen.

20. Beide staatshoofden zijn inderdaad met hun delegaties naar Montego Bay afgereisd. In de Surinaamse delegatie zaten behalve de President, minister Sniijders van buitenlandse zaken, minister Alibux van natuurlijke hulpbronnen, ikzelf als directeur van buitenlandse zaken en enige anderen. De Guyanese delegatie bestond behalve uit President Jagdeo uit minister Rohee en enkele anderen.

21. De besprekingen hebben van 13 tot 15 juli onder leiding van de staathoofden plaatsgevonden en daarna tot 18 juli onder leiding van de ministers Rohee en Sniijders. Het voorstel dat door Suriname ter tafel werd gebracht bestond uit drie basiselementen. In de eerste plaats zou de grens integraal moeten worden aangepakt met het doel om binnen een periode van 2 jaren tenminste overeenstemming te hebben over de hoofdpunten voor een oplossing. Ten tweede zou het geschil over de maritieme grens worden 'fasttracked' en hangende de oplossing zouden binnen 30 dagen nieuwe grenscommissies bij

elkaar komen om modaliteiten te onderzoeken die activiteiten van partijen in de 'area of overlap' mogelijk maakten.

22. Guyana ging in beginsel met dit drieledige voorstel akkoord en heeft als een voor haar aanvaardbare modaliteit genoemd gezamenlijke exploitatie van het gebied en gelijke verdeling van opbrengsten. Guyana stelde echter als absolute voorwaarde dat CGX terug mocht naar de locatie waar zij van plan was te boren. Guyana was niet bereid te aanvaarden dat daaraan condities zoals inzage van contracten e.d. werden verbonden.

23. Toen bleek dat partijen geen overeenstemming konden bereiken besloten de beide staatshoofden te vertrekken maar zij lieten instructies voor hun ministers achter om met de onderhandelingen voor te gaan. Toen bilateraal geen vooruitgang werd geboekt heeft Premier Patterson beide delegaties naar Kingston uitgenodigd voor besprekingen op zijn kantoor.

24. Patterson heeft tussen de delegaties 'gependeld' en heeft een tekst geproduceerd als basis voor afrondende onderhandelingen. De Surinaamse delegatie heeft in die tekst een wijziging voorgesteld. Het ging om het weglaten in par 8 van de passage die expliciet verwees naar de terugkeer van het boorplatform van CG X en begon met het woord 'including' en eindigde met het woord 'Agreement'. Na heen en weer 'gependel' heeft Premier Patterson ons medegedeeld dat Guyana ermee akkoord ging dat deze passage werd weggelaten. Beide delegaties zijn daarop bij elkaar gekomen en hebben hun akkoord aan elkaar bevestigd, zij het beide onder voorbehoud van goedkeuring van hun respectievelijke Presidenten.

25. De Surinaamse delegatie kreeg goedkeuring van President Wijdenbosch en van de Guyanese delegatie werd vernomen dat President Jagdeo, die voor besprekingen in Trinidad and Tobago was, onbereikbaar was. De Surinaamse delegatie heeft evenals de Guyanese delegatie nog tot het eind van de volgende

dag gewacht, maar President Jagdeo bleef onbereikbaar. De Surinaamse delegatie heeft toen voorgesteld dat het document door Premier Patterson per koerier aan de beide Presidenten ter ondertekening zou worden toegezonden, maar Guyana vond dit geen goed idee.

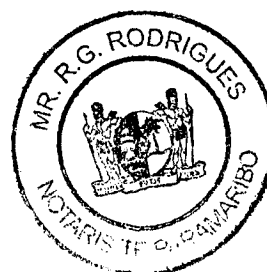
26. Ik weet dat niet zeker maar ik had de indruk dat Premier Patterson contact had gemaakt met President Jagdeo. Hij deed namelijk op de valreep nog het voorstel dat partijen een speciale commissie zouden afvaardigen naar Jamaica om het vraagstuk van de exploratiemodaliteiten op te lossen. Daarmee hoopte hij, zo begreep ik, Guyana ten aanzien van het CGX probleem tegemoet te komen. Nog voordat de Surinaamse delegatie op dit voorstel had gereageerd vernamen wij via de pers dat President Jagdeo het voorstel had verworpen en dat hij geen heil meer zag in besprekingen met President Wijdenbosch maar meer perspectief zag in besprekingen met de nieuwe regering van Suriname die spoedig zou aantreden.

27. Premier Patterson heeft op 18 juli een brief geschreven aan beide partijen waarin hij te kennen af dat het hem speet dat zijn goede diensten niet tot overeenstemming hadden geleid maar dat hij hoopte dat partijen alsnog door overleg spoedig tot een oplossing zouden komen. Op 20 juli schreef President Wijdenbosch aan Premier Patterson dat het hem ook speet dat geen overeenstemming was bereikt, hoewel zijn delegatie in Kingston was blijven wachten op het akkoord van de President van Guyana, en dat hij niet was ingegaan op het nieuwe voorstel van Patterson omdat het niet juist was 'to single out one issue' uit het totale pakket van afspraken.

Aldus opgemaakt te Paramaribo, op 17 juli 2006.

 17/7/2006

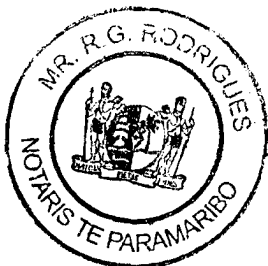
H.A. Alimahomed

Gezien voor legalisatie van de handtekening van de heer HENDRIK ASGARALI ALIMAHOMED, geboren op 15 maart 1947 te Paramaribo,houder van identiteitskaart DR 000595 m-----,die na lezing van deze akte onder ede heeft verklaard dat de verklaring vrijwillig en naar eer en geweten en naar zijn beste herinnering is afgelegd.

Paramaribo, 17 juli 2006

Rodrigues
Mr. R.G. Rodrigues,
Notaris.

[translation from the original in Dutch]

Statement H.A. Alimahomed

I, Hendrik Asgarali Alimahomed, born in Paramaribo on 15 March 1947, residing at Anton Dragtenweg No 45 in Paramaribo, testify as follows:

1. In 2000 I was the permanent secretary (the highest-ranking civil servant) of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Suriname.

I studied linguistics and international relations at the University of Amsterdam from 1967 to 1974. Back in Suriname, I entered civil service at the Ministry of Foreign Affairs and successively served in the positions of desk officer, head of department, policy adviser, and from 1994 to 2001 of permanent secretary in the rank of Ambassador at Large. As of 2001, I am a lecturer at the University of Suriname.

2. In the years 1994, 1995 and 1996 while acting as permanent secretary at the Ministry of Foreign Affairs, I was involved in the border problem between Suriname and Guyana. My involvement had to do with the intention articulated at that time by both Governments to proceed with a resolution of the border problem and to implement those intentions through discussions between the Suriname and Guyana boundary commissions.

3. During that period there have been two meetings of the joint commission. From both sides agendas and initial positions were exchanged. Deliberations, however, got in a deadlock at quite an early stage when the chairman of the Guyana border commission, out of the blue, made a formal statement that Guyana was claiming the easterly river bank of the Corantijn to be the border. This stand was completely contrary to history and to Guyana's former recognition of the westerly bank of the Corantijn River to be the border. This statement was therefore not acceptable for discussion to Suriname.

4. In the following years, probably because of internal political circumstances in both countries, there have been no developments concerning the controversy over the border, except for reports about fishermen fishing illegally in Suriname waters and for preparatory meetings on the ferry project in the Corantijn River.

5. This situation changed drastically in early May 2000. At that time reports appeared in the media, both locally and in Guyana and Trinidad, stating that a drilling platform was located in Trinidad and that this platform was en route to the coastal area of Suriname and Guyana to conduct exploratory drillings. President Wijdenbosch then called to his office the Minister of Foreign Affairs (Snijders), the Minister of Natural Resources (Alibux), the Head of the Intelligence Service (Linscheer), the Minister of Defence (Panday), the Commander in Chief (Sedney) and myself as Permanent Secretary of the ministry of Foreign Affairs. From the information and reports received, among others from our Ambassador in Georgetown, Mr. Hasrath, it became clear that Guyana would have indeed entered into a contract with CGX to conduct exploratory drillings off shore in the so called 'area of overlap'. During that meeting

President Wijdenbosch emphasized once more Suriname's position that on the bases of international treaties the 10 degrees line was the boundary line in the sea area off the coast of Guyana and Suriname, and concluded that the intended exploratory drillings by CGX were illegal without permission from Suriname and could not be tolerated. At the meeting, we were all instructed to gather information from within our spheres of activity and, where appropriate, to take action. The Minister of Foreign Affairs and I were asked to summon the Guyanese Ambassador and ask for clarification. Ambassador Hasrath had to undertake a demarche with the Minister of Foreign Affairs of Guyana and confront him with the information we had received.

6. The Minister of Foreign Affairs and I had immediately summoned Ambassador Arjun of Guyana. He acknowledged the existence of said contract between Guyana and CGX but he indicated that, as far as his Government was concerned, it was of no concern since the relevant exploratory drillings were going to be conducted in Guyanese waters. The Suriname Ambassador undertook the demarche and he reported essentially the same. Ambassador Hasrath also reported, however, that from his meetings with the Canadian ambassador in Guyana and representatives of CGX it became clear that the drillings were to take place in the 'area of overlap'. Following this, a Note of Protest was sent by Suriname to Guyana on 11 May. Guyana responded to this Note on 17 May and Suriname replied on 31 May.

7. Between 31 May and 2 June, reconnaissance flights were undertaken by the Suriname air force to monitor the course of events and the final destination of the platform. Although I was not involved personally in this, I know that our Minister of Foreign Affairs had also called in the Canadian Ambassador of Canada, who resides in Georgetown, to request him to render his good services, since CGX was a Canadian firm, to ensure that the activities would not take place in the area of overlap. A letter was also sent to CGX, drawing their attention to the illegal nature of their intended activities.

8. I am not aware whether on 2 June our Ambassador in Guyana received a diplomatic note from Guyana inviting us to send a delegation to Guyana within 24 hours. What I do know is that there was a note from Guyana dated June 3, in which they protested against the removal of the CGX platform. I was also told that in the morning of June 2, President Jagdeo and President Wijdenbosch would have spoken over the phone. According to my information, President Wijdenbosch had explicitly asked President Jagdeo to instruct the platform not to conduct exploratory drillings in the area of overlap, because otherwise, as Wijdenbosch presumably has said, he would be left with no choice than to prevent this. Other details of this telephone conversation are unknown to me.

9. I was not present when the decision was taken to deploy patrol vessels to summon the platform to leave Suriname water. I also do not know which instructions the President gave to the Commander in Chief in that context. However, I was told that the procedure for the operation had been discussed with the Attorney General (Mrs. Rozenblad) since this was a maritime law enforcement operation.

10. It was a public fact – from Saturday afternoon 3 June on - that the Navy had summoned the drilling platform, which was present in the night of 2 to 3 June off the coast of Suriname and had started to install itself, to leave Suriname waters and that they had consented to this order without resistance. On that same day the Guyanese Government protested strongly against this

by a Note and expressed its willingness to, by 'a frank exchange of views', resolve the problems that had arisen with regard to the common maritime boundary.

11. Suriname accepted Guyana's invitation and proposed a number of neutral locations amongst which Brazil, the Netherlands Antilles and Trinidad and Tobago for consultations at ministerial level. Trinidad and Tobago was chosen and the date was set for 6 June 2000. The Suriname delegation consisted of Mr. Alibux (Minister of Natural resources) as leader, Mr. Sniijders (Minister of Foreign Affairs), myself as permanent secretary of Foreign Affairs, and several others. Members of the Guyana delegation were, among others, Mr. Rohee (Minister of Foreign Affairs) who acted as delegation leader and former Minister Rashley Jackson.

12. These talks were intended to lay the basis for mutual trust for consultations in order to resolve the crisis and in order to get to agreements for a new course aimed at reaching a structural solution of the entire border issue between the two countries. During the talks it became clear that for Suriname the main focus was the path to be adopted for solving the border problems structurally, while Guyana seemed obsessed with the return of the drilling platform to the location in the 'area of overlap' from where it had left on the third of June. These differing starting positions remained during all the talks that followed and it was the main cause for the final impasse of the talks held in Jamaica on 19 July 2000.

13. During the talks of 6 June, Guyana tabled a proposal for a Memorandum of Understanding. The Suriname delegation was not willing to discuss this memorandum in this forum. They considered the scope of the proposal too narrow and the forum not adequate. It was therefore agreed to install a Joint Technical Committee to discuss both a Surinamese proposal dealing with the present crisis as part of a path to structural solutions and a Guyanese proposal to solve the present crisis, enable the return of the CGX platform and start talks about solutions to the structural problems only after this has been achieved.

14. It was decided that the Technical Committee would meet on 13 June in Georgetown and that the Border Committee would meet again no later than 7 July. The Cooperation Council would also be reactivated shortly.

15. The Joint Technical Committee consisted of a Suriname delegation led by me. The Guyanese delegation was led by Donald Abrahams.

16. Two meetings of the Technical Committee were held. One in Guyana on 13 and 14 June and the other one in Paramaribo on 17 and 18 June. In both meetings ministers Rohee of Guyana and Alibux of Suriname have made opening- and closing statements. For Suriname it was clear that Guyana's main interest was to get Suriname to agree to and respect concessions, which were issued by Guyana in the 'area of overlap' before June 1999. Thereby, Guyana referred as a precedent to earlier agreements between the presidents Hoyte and Shankar of 1998/1999. But the immediate purpose of Guyana was to create legitimacy for the return of the CGX platform to the 'area of overlap'.

17. Suriname was willing to consider modalities to that effect based on equal rights of both countries. This was unacceptable to Guyana because it did not guarantee that Suriname would respect the concessions issued earlier by Guyana nor did it guarantee per se an eventual return of

the CGX drilling platform. Suriname's willingness to consider a possible return of the CGX platform after relevant information of the CGX contract had been released by Guyana to Suriname was not an acceptable proposition for Guyana. In addition, contrary to Suriname, Guyana was not prepared to explain and discuss the bases of their alleged rights in the 'area of overlap'.

18. Shortly after 2 June, President Jagdeo wrote Denzil Douglas, Prime Minister of St Kitts and Nevis, who was the acting Chairman of Caricom at the time, to inform him about the developments. Douglas then made an appeal to both Governments to resolve the dispute through constructive dialogue. On 10 June, the Secretary General of Caricom, Mr. Carrington, paid a visit to Suriname where he was informed by President Wijdenbosch about the course of events. I later understood that Carrington at that occasion referred to the fact that, upon agreeing on the accession of Suriname to the Caricom, Guyana had stipulated that Caricom would see to it that the border problem would be resolved. President Wijdenbosch appears to have answered that Suriname would continue to live up to this.

19. After Guyana initially failed to get the matter included in the agenda of a meeting of the Community Council of Caricom on 20 June, it was included on the agenda of the Heads of State Summit of Caricom in Canouan, St. Vincent on 2-5 July. It was decided at that meeting that parties should establish a course for negotiations to resolve the overall border problem which is at the root of the current crisis; at the same time the question of the utilisation of the 'area of overlap' should be looked at and arranged on the basis of current international rules and the respective border committees should meet as soon as possible. Prime Minister Patterson of Jamaica would serve as host and 'facilitator' of these meetings and parties should assemble within 7 days in Montego Bay at Heads of State level.

20. Both Heads of State have indeed travelled to Montego Bay with their respective delegations. In the Surinamese delegation were, apart from the President, also Minister Sniijders of Foreign Affairs, Minister Alibux of Natural Resources, myself as Permanent Secretary of Foreign Affairs, and several others. The Guyanese delegation consisted of President Jagdeo, Minister Rohee, and several others.

21. The meetings were led by the Heads of State from 13 to 15 July and thereafter until 18 July they were led by the ministers Rohee and Sniijders. Suriname tabled a proposal that had three basic elements. Firstly, the entire border should be dealt with on an integrated basis with the aim of reaching agreement, within a period of 2 years, on at least the key points for an overall solution. Secondly, the dispute over the maritime boundary should be 'fast-tracked' and, pending a solution, newly installed border committees should meet within 30 days to study modalities enabling activities of both parties in the 'area of overlap'.

22. Guyana agreed in principle to this three-pronged proposal and tabled joint exploitation of the area with equal sharing of revenues as an acceptable modality to Guyana. However, Guyana stated as an express condition the immediate return of CGX to the location of intended drillings. Guyana was not prepared to accept as condition for such return the inspection of contracts and such documents.

23. When it appeared that parties were unable to reach agreement, both Heads of State decided to leave but left with instructions to their respective ministers to proceed with the deliberations. When bilaterally there was no progress made, Prime Minister Patterson invited both delegations to his Kingston office.

24. Prime Minister Patterson shuttled between both delegations and produced a text as a basis for final negotiations. The Suriname delegation proposed an amendment to that text. It was the deletion in paragraph 8 of the passage which explicitly referred to the return of the platform of CGX, starting with the word 'including' and ending with the word 'Agreement'. After shuttling back and forth, Prime Minister Patterson informed us that Guyana agreed to the deletion of this paragraph. Both delegations then reconvened and confirmed each other their consent, however both did so subject to approval of their respective Presidents.

25. The Suriname delegation got approval from President Wijdenbosch and the Guyanese delegation informed us that President Jagdeo, who was in Trinidad and Tobago for meetings, could not be reached. The Suriname delegation waited until the end of the next day and so did the Guyanese delegation, but President Jagdeo remained inaccessible. The Suriname delegation then proposed that the document would be sent by Prime Minister Patterson by pouch to both Presidents for their signature, but Guyana did not like this idea.

26. I am not sure but I was under the impression that Prime Minister Patterson had in the meantime contacted President Jagdeo. As it happens he tabled a last minute proposal, that parties should delegate a special commission to Jamaica to resolve the matter of exploration modalities. It was my understanding that he had hoped that this would provide an avenue to accommodate Guyana on the CGX issue. Even before Suriname could react to this proposal however, we learned from the media that President Jagdeo had rejected the proposal and that he saw no good anymore in consultations with President Wijdenbosch but did see better perspectives in consultations with the new Government of Suriname which would take office soon.

27. Prime Minister Patterson has written a letter on 18 July to both parties in which he expressed his regret that rendering his good service did no result in an agreement but that he hoped that parties would still resolve the problem by negotiations soon. On 20 July President Wijdenbosch wrote Prime Minister Patterson that he too regretted that no agreement had been reached in spite of his delegation waiting in Kingston for the consent of the President of Guyana, and that he would not entertain Patterson's new proposal since this was 'singling out one issue' from the total package of agreements.

Thus drawn up at Paramaribo, on 17 July 2006.

[signature]

H.A. Alimahomed

Seen for authentication of the signature of Mr. HENDRIK ASGARALI ALIMAHOMED, born on 15 March 1947 at Paramaribo, bearer of identity card DR 000595 m-----, who after having read this act has declared under oath that the statement has been made voluntarily and in good faith and to his best recollection.

Paramaribo, 17 July 2006

[seal and signature]

Mr. R.G. Rodrigues
notary

Verklaring Kapitein R.S. Bhola

Ik, Radjoe Soedesh Bhola, geboren op 10 februari 1966 te Paramaribo, woonachting aan de Kasjoemastraat no 21 te Paramaribo, verklaar als volgt:

1. In mei/juni 2000 was ik gezagvoerder van een patrouillevaartuig van de Surinaamse marine.

Op 1 augustus 1984 ben ik vrijwillig in militaire dienst getreden. Ik ben kort na mijn indiensttreding naar Belem in Brazilië gezonden voor het volgen van een officiersopleiding en ik heb daar 'nautical science' gedaan. Na mijn terugkeer in Suriname ben ik tot officier benoemd. Ik ben ingedeeld bij de marine als gezagvoerder van een patrouillevaartuig. Deze functie heb ik afgewisseld met die van logistiek officier. In januari 1999 ben ik bevorderd tot Kapitein.

2. Op 2 juni 2000 werd ik 's morgens telefonisch opgeroepen dat ik me meteen op de marinebasis moest melden voor een uit te voeren opdracht. Ik moest met de bemanning van patrouillevaartuig PO2 stand-by blijven op de marinebasis. Om 16.00 zijn we langs zij van de PO3 bij de landingsplaats aan de Waterkant ('de Marinetrapp') afgemeerd. Terwijl we daar afgemeerd waren werd het vaartuig voorzien van proviand en persoonlijke wapens voor de bemanning en een groepswapen (MAG). Overige bewapening hadden de patrouillevaartuigen niet.

3. Vervolgens kwam Kapitein Jones aan boord van de PO3. Kort daarna kwamen de Lt Kolonel de Mees die commandant was van LUMAR en de Lt Kolonel Slijngaard aan boord van de PO3. Kapitein Jones, luitenant Galong en ik ontvingen instructies van commandant De Mees en Lt kolonel Slijngaard. Die instructies hielden in dat wij ons moesten begeven naar een bepaalde locatie op zee waarvan de coördinaten ons zouden worden opgegeven om ons ervan te overtuigen of zich daar werkelijk een olieboorplatform bevond dat bezig was met economische activiteiten en zo ja, dan moesten wij het sommeren om zich te verplaatsen in westelijke richting buiten de Surinaamse wateren. Er werd bij die gelegenheid geen geweldsinstructie gegeven. Dat verbaasde mij niet want een eventuele geweldsinstructie zou lopen via de operationele commandant, in dit geval de Kapitein Jones.

4. Tegen een uur of zes zijn we vertrokken. Ik heb vanuit het lichtschip, dat we omstreeks 20.00uur hadden bereikt, koers uitgezet naar de locatie waar het boorplatform zich zou bevinden volgens de coördinaten die ik had ontvangen. Ik ben aldoor in het stuurhuis gebleven. Ik voer op minder dan een mijl afstand van de PO3. We hadden afgesproken om tot aankomst op de locatie radiostilte in acht te nemen. Tegen middernacht zag ik op mijn radarscherm een object dat zich kennelijk op de betreffende locatie bevond. De omvang van de stip op de radar gaf aan dat het om een groot object ging. We zijn met behulp van de GPS verder naar de locatie gevaren en toen wij de locatie op minder dan een mijl genaderd waren kon ik in het licht van het object zien dat het om een

boorplatform ging en een zeesleper die te herkennen was aan zijn navigatielichten. Via de VHF radio spraken de gezagvoerder van PO3 en ik af dat we eerst om het boorplatform zouden varen. Dat hebben we ook inderdaad gedaan.

5. Daarna heeft de PO3, die ik op de radio kon volgen, getracht contact te maken met het platform. Dat lukte niet. Toen werd de sleepboot, waarvan kennelijk de PO3 bemanning de naam gezien had ('de Terry Tide') opgeroepen en die heeft toen geantwoord. De sleepboot heeft contact gemaakt met het platform en zo ontstond er communicatie tussen de PO3 en het platform. Ik kon de communicatie vanuit de PO2 volgen. Tot dat moment was luitenant Galong op de PO3 aan de radio. Maar toen het contact met het platform tot stand kwam, kwam kapitein Jones aan de radio en sommeerde het platform om zich binnen 12 uren te verwijderen uit de Surinaamse wateren en dat indien men daar geen gevolg aan gaf, de consequenties voor hen waren. Vanuit het platform is om meer tijd gevraagd omdat de poten van het boorplatform gelicht moesten worden. Kapitein Jones heeft toen ingestemd met een periode van 24 uren.

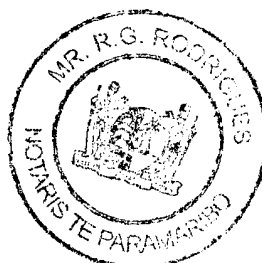
6. De communicatie is toen weer door luitenant Galong overgenomen. Hij vroeg nadrukkelijk aan het platform dat men aan de opdracht om zich uit de Surinaamse wateren te begeven zou meewerken. Vanuit het boorplatform is toen gevraagd welke richting en hoever men moest uitvaren. Luitenant Galong gaf toen aan dat er moest worden gevaren in westelijke richting en over een bepaalde afstand die ik me niet kan herinneren. Dreigende taal is niet gebruikt.

7. Daarna zijn we naar Nickerie betrokken. We zijn in de middag teruggekeerd naar de locatie en toen we daar aankwamen bleek men zich inderdaad van de locatie te verplaatsen. Toen we dat geconstateerd hadden hebben we nog enige tijd rondgevaren en vervolgens zijn we naar Nickerie teruggekeerd.

8. Ik heb in de periode van mei 1989 tot 1990 en in de periode van 1997 tot heden tenminste 30 patrouilles uitgevoerd voor de kust van Suriname. Deze patrouilles betroffen ook het zeegebied tussen 10° en 30° Noord dat betwist is tussen Suriname en Guyana. Het ging vooral om patrouilles om vissers die geen vergunning hadden uit het zeegebied van Suriname te verwijderen. Dit is altijd bewerkstelligd door het geven van sommaties. In die gevallen fungeert de gezagvoerder van het vaartuig als operatiecommandant. Mijn instructies houden nooit in dat ik geweld mag gebruiken. En dat heb ik ook nooit gedaan. Het verloop van de verwijdering van het boorplatform verschilt goed beschouwd, wat mij betreft, niet wezenlijk van die bij de andere patrouilles.

Aldus opgemaakt te Paramaribo, op 17 juli 2006.

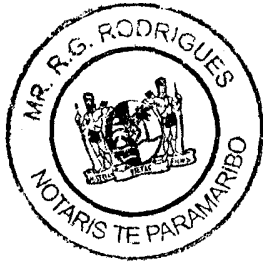

Radjoe Soedesh Bhola

Gezien voor legalisatie van de handtekening van de heer RADJOE SOEDES BHOLA, geboren op 10 februari 1966 te Paramaribo, houder van identiteitskaartnummer EK00724, die na lezing van deze akte onder eed heeft verklaard dat de verklaring vrijwillig en naar eer en geweten en naar zijn beste herinnering is afgelegd.

Paramaribo, 17 juli 2006

Mr. R.G. Rodrigues,
Notaris.

[translation from the original in Dutch]

Statement Captain R.S. Bhola

I, Radjoe Soedesh Bhola, born on 10 February 1966 in Paramaribo, residing at Kasjoemastraat no 21 in Paramaribo, testify as follows:

1. In May/June 2000 I was commander of a patrol vessel of the Suriname Navy.

On 1 August 1984 I enlisted voluntarily in the military service. Shortly after my enlistment I was sent to Belem in Brasil to attend a training-course for officers and there I studied 'nautical science'. After my return to Suriname, I was commissioned as an officer. I am assigned to the Navy as commander of a patrol vessel. I have alternated this function with that of logistics officer. In January 1999 I was promoted captain.

2. On the morning of the 2nd of June 2000 I was summoned by telephone to report for duty at the naval base to perform an assignment. I was to remain stand-by at the naval base along with the crew of patrol vessel PO2. At 16.00 we moored alongside the PO3 at the landing point at the Waterside ('the Navy stairs'). While moored there the vessel was supplied with provisions and personal weapons for the crew and a group weapon (MAG). The patrol vessels had no other weapons.

3. Then Captain Jones boarded the PO3. Shortly after Lt Colonel de Mees who was commander of LUMAR and Lt Colonel Slijngaard came aboard the PO3. Captain Jones, lieutenant Galong and I received orders from commander de Mees and Lt Colonel Slijngaard. These orders were to proceed to a specific location at sea, the coordinates of which would be given to us, to confirm if indeed there was a drilling platform that was engaged in economic activities and if so, we should then summon the platform to move in westerly direction outside of Suriname waters. At this occasion no instructions were given as to the use of force. This did not surprise me for an order for the use of force would be coming from the operational commander, in this case Captain Jones.

4. Around 6 PM we departed. From the lightship, where we had arrived at around 20.00 hours, I set course to the location where the drilling platform was to be according to the coordinates that I had received. I remained in the wheel house all the time. I sailed on less than a mile distance from the PO3. We had agreed to keep a radio silence until arrival at the location. Around midnight I saw an object on my radar screen, which apparently was at the location concerned. The size of the dot on the radar screen indicated that a large object was involved. With the help of the GPS we sailed on to the location and when we had approached the location to less than a mile I could see in the light of the object that it involved a drilling platform and a seagoing tug that was recognizable by its navigation lights. Through VHF radio the commander of the PO3 and I agreed to first circumnavigate the drilling platform. That indeed is what we did.

5. The PO3 then tried to contact the platform; I could follow this on the radio. This was not successful. It then called up the tug (named the "Terry Tide" as the crew of the PO3 apparently

had noticed) and she then responded. The tug contacted the platform and in this way communication was established between the PO3 and the platform. I could follow the conversation from the PO2. Up to that point lieutenant Galong of the PO3 was on the radio. But when contact was established with the platform, Captain Jones took over and summoned the platform to leave Suriname waters within 12 hours. And if they would not follow this order, the consequences would be theirs. From the platform a request was made for more time because the legs of the platform had to be lifted. Captain Jones then agreed to a period of 24 hours.

6. Then lieutenant Galong again took over communications. He expressly asked the platform to comply with the order to leave the Suriname waters. From the platform the question came as to what direction they should take and how far they should go. Lieutenant Galong then stated that they should sail in westerly direction and to a specific distance that I cannot now recall. No threatening language has been used.

7. We then left for Nickerie. In the afternoon we returned to the location and when we arrived there it was apparent that they indeed were leaving the location. When we had established that we stayed around and about for a while and then we returned to Nickerie.

8. In the periods May 1989 – 1990 and 1997 up to now I have performed at least 30 patrol missions off the coast of Suriname. These patrol missions also involved the sea area between 10° and 30° North which is disputed between Suriname and Guyana. The patrols had mainly to do with expelling fishermen without a licence from Suriname waters. This has always been achieved by issuing summons. In such cases the commander of the vessel is in command of the operation. My instructions never imply that I may use force. And I have never used force. All things considered the course of the removal of the drilling platform, as far as I am concerned, does not differ essentially from the course taken during other patrols.

Thus drawn up at Paramaribo, 17 July 2006.

[signature]

Radjoe Soedesh Bhola

Seen for authentication of the signature of Mr. RADJOE SOEDESCH BHOLA, born on 10 February 1966 in Paramaribo, bearer of the identity card EK00724, who after having read this act has declared under oath that the statement has been made voluntarily and in good faith and to his best recollection.

Paramaribo, 17 July 2006

[seal and signature]

Mr. R.G. Rodrigues
notary

Verklaring luitenant-kolonel E.G.J. de Mees

Ik, Edward Gustaaf Jan de Mees, geboren op 12 oktober 1945 te Paramaribo, woonachtig aan de Poseidonstraat no 13 in het Flamingo Park te Paramaribo, verklaar als volgt:

1. In mei/juni 2000 was ik commandant van de Surinaamse Luchtmacht/Marine (LUMAR).

In 1975 ging ik als beroepsmilitair over van de Nederlandse naar de Surinaamse krijgsmacht. Ik heb zowel bij de Marine als bij de Luchtmacht gediend. Ik was vanaf 1992 plaatsvervangend commandant van de luchtmacht en vanaf 1994 commandant. In 1996 werd ik luitenant kolonel. Kort daarna werden de eenheden luchtmacht en zeemacht gecombineerd. De nieuwe gecombineerde eenheid werd aangeduid als LUMAR en ik werd de commandant daarvan. Ik ben in die rang gebleven tot ik in oktober 2005 met pensioen ben gegaan.

2. Ten tijde van het CGX voorval in het jaar 2000 was ik de commandant van de gecombineerde luchtmacht en marine eenheid (LUMAR) van het Surinaamse leger. Als zodanig rapporteerde ik aan en kreeg ik instructies van de kolonel Sedney, toen de bevelhebber van het Nationaal Leger. De algemene gang van zaken in het leger werd wekelijks besproken in een vergadering van de legerleiding waarvan toen deel uitmaakten de Bevelhebber Kolonel Sedney, de Chef Staf Lt Kolonel Slijngaard, de commandant van de landmacht Lt Kolonel Gillard, de commandant van de Militaire Politie, Kapitein Veira en ikzelf. Meestal werden van de besprekingen notulen of aantekeningen gemaakt door Majoor Hew A Kie.

3. Ongeveer drie weken voor het CGX voorval was in Suriname via de media gewag gemaakt van het plan van een oliemaatschappij (CGX) om met toestemming van Guyana in Surinaamse wateren olieboringen te verrichten. Via mijn computer in mijn kamer bij de luchtmacht heb ik op het internet gegevens over CGX en hun plannen opgezocht en uitgeprint. Uit deze gegevens bleek mij dat het nieuwsbericht correct was: een Canadese oliemaatschappij, CGX, was van plan om olieboringen te gaan doen op een of meer locaties voor de kust van Suriname. Ik kan me niet herinneren dat er een exact tijdstip was vermeld waarop de activiteiten zouden beginnen maar ik had uit het bericht de indruk dat het binnen afzienbare tijd was.

4. Ik heb toen belet aangevraagd bij de Bevelhebber en ben met de uidraai naar hem toegegaan. Hij heeft toen een bespreking van de legerleiding bijeengeroepen. Op die bespreking is besloten dat LUMAR de ontwikkelingen nauwlettend zou moeten volgen. Ik heb vernomen dat de bevelhebber naderhand belet heeft gevraagd bij de President. Ik heb vervolgens mijn staf bijeengeroepen en ze feedback gegeven van de bespreking. We hebben niet specifiek besproken hoe de gang van zaken gevolgd zou worden. Mijn

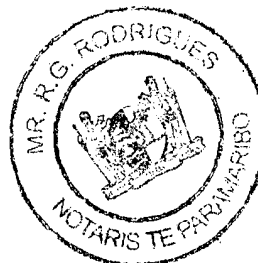
Handwritten initials and a signature mark.

inlichtingendienst S2 heeft geen specifieke opdracht gehad. Op dat moment werd ook nog niet besloten tot het uitvoeren van verkenningsvluchten.

5. In de periode daarna is in de vergaderingen van de legerleiding deze kwestie een onderwerp van bespreking geweest. Een van de vraagpunten was of hier inderdaad sprake was van een werkelijke dreigende schending van de soevereiniteit van Suriname dan wel van een politieke kwestie waar het leger voor zou kunnen worden misbruikt. Wij hebben daarom onze eigen monitoring activiteiten geïntensiveerd en daaruit hebben we zelfstandig de conclusie getrokken dat hier inderdaad sprake was van een serieuze dreiging van inbreuk op de soevereiniteit van Suriname en dat het leger daarin met recht een rol had en zijn verantwoordelijkheid moest nemen.

6. In dezelfde periode heb ik twee besprekingen bijgewoond op het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Bij de eerste bespreking was ik als enige militair aanwezig. De bespreking was vooral bedoeld om mij voor te lichten over de internationaal-rechtelijke situatie en de oliebelangen van Suriname. Het eerste onderdeel van de voorlichting werd verzorgd door Drs Vreedzaam die naar ik meen toen hoofd was van de afdeling internationale betrekkingen van het Ministerie. Hij legde uit dat als gevolg van een overeenkomst van Gouverneurs van lang geleden (ik kan me de namen van de Gouverneurs en het tijdstip van de overeenkomst niet herinneren) de grens tussen Suriname en Guyana ligt op de westelijke oever van de Corantijn en dat als gevolg daarvan de Corantijn een nationale rivier van Suriname is, het beginpunt van de grens in zee op de westelijke oever van de Corantijn ligt en de grens in zee een richting heeft van 10° Oost. Guyana claimt een grens van ik meen dat hij zei van 28° Oost en het gebied tussen beide lijnen is betwist. In dit gebied mocht volgens hem volgens het internationaal recht Guyana geen boringen verrichten zonder toestemming van de Surinaamse Regering. Hij zei dat Suriname, indien Guyana zonder deze toestemming in het gebied boringen zou laten verrichten, gerechtigd zou zijn om deze te stoppen. De uiteenzetting van de heer Jharap, de directeur van Staatsolie, had vooral betrekking op de locaties van de voorgenomen boringen. Deze waren met namen aangeduid op de website van CGX (ik herinner me nog goed de namen Horseshoe en Eagle) en de heer Jharap legde aan me uit dat met name de locatie die als Eagle werd aangeduid binnen het gebied ligt dat door Suriname als haar continentaal plateau wordt aangemerkt. Hij benadrukte dat het van groot belang was voor de aanspraken van Suriname dat Guyana niet eenzijdig in dat gebied boringen zou laten verrichten.

7. Ik heb na de bespreking gevraagd dat er ook een bespreking zou plaatsvinden waar de bevelhebber bij tegenwoordig was. Die bespreking heeft kort daarna plaatsgevonden. Bij die bespreking waren aanwezig, behalve drs Vreedzaam, de heer Eddie Jharap, de bevelhebber en ik meen mij te herinneren ook de heer Sniijders, toen minister van Buitenlandse Zaken en waarnemend minister van defensie, en nog ten minste een andere stafmedewerker van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

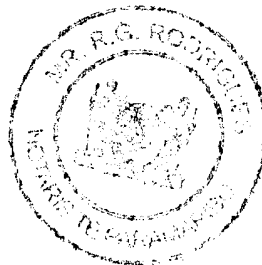
675
D

8. Langzaam brak in Paramaribo het nieuws door dat de booroperaties inderdaad op handen waren en dat een boorschip in Trinidad werd gereed gemaakt om naar de locatie voor de Surinaamse kust uit te varen. Nadat in het nieuws bekend was gemaakt dat het platform uit Trinidad vertrokken was heeft de afdeling operaties van LUMAR voor mij uitgerekend dat het boorplatform varende met een snelheid van 1.4 knopen per uur op zaterdag 3 juni in Surinaamse wateren zou kunnen zijn.

9. Ik heb dat in de vergadering van de legerleiding gerapporteerd en de bevelhebber heeft mij toen de opdracht geven om vanaf dan dagelijks patrouilles per vliegtuig te laten voeren. Bij die gelegenheid is besproken wanneer eventueel door Suriname zou mogen worden ingegrepen in het kader van de voorgenomen booractiviteiten. Wij kwamen tot de conclusie dat ingrijpen niet geoorloofd was zolang het boorplatform aan het varen was. Van onrechtmatigheid dat ingrijpen van Suriname zou rechtvaardigen zou slechts sprake zijn indien het boorplatform zou beginnen met economische activiteiten in het gebied. De patrouilles die met de vliegtuigen zouden plaatsvinden en ook hebben plaatsgevonden hebben daarom van mij de opdracht gehad om bij het uitvoeren van verkenningsvluchten vooral zich te richten op het begin van die activiteiten en deze meteen te rapporteren.

10. Op donderdag 1 juni verscheen de Bevelhebber, de kolonel Sedney, in een interview op de STVS en zei 'dat we ons nergens ongerust over hoeven te maken want er wordt dagelijks door de luchtmacht gepatrouilleerd en het booreiland bevindt zich niet in Surinaamse wateren'. Op die dag, de donderdag dus, had de luchtmacht gepatrouilleerd maar vanwege laaghangende bewolking slechts in beperkte mate. Het booreiland was toen niet opgemerkt. Op vrijdag 2 juni was ik 's ochtends bij de bevelhebber om over de gang van zaken te spreken. Wij waren toen alleen. Op dat moment belde Kapitein Veldkamp die met de verkenningsvluchten belast was mij vanuit het vliegtuig en zei: "Overste, het booreiland is er, het is 'huge' heeft zijn 'legs' uit en het spuit water uit zijn 'legs'. Behalve het platform is er op de locatie ook een sleepboot." Ik heb die mededeling hardop herhaald.

11. Daarna heeft de legerleiding met spoed vergaderd. In de vergadering is besloten dat wij het boorplatform uit de Surinaamse wateren zouden moeten laten vertrekken en heb ik, heb als commandant van LUMAR, daartoe de opdracht gekregen. Staande de vergadering heb ik de marine opgedragen zich klaar maken om met twee patrouillevaartuigen uit te varen. Tijdens het verdere verloop van de vergadering hebben we over strategie gesproken. Een belangrijke onzekerheid waar we mee te maken hadden en geen antwoord op wisten was de vraag of er behalve burgers ook militairen aan boord van het platform waren. We hebben toen verschillende scenario's besproken en kwamen tot het besluit om de volgende gedragslijn te volgen: de operatie

6/5
D

commandant van de missie zou van mij de instructie krijgen om het boorplatform eerst te sommeren om de Surinaamse wateren binnen een tijdsbestek van 12 uren te verlaten. Daarbij zou als reden door hem worden opgegeven dat het boorplatform zich in Surinaamse wateren bevond en onrechtmatig handelde door daarin economische activiteiten te ontplooiën. Indien het platform hier zonder meer gevolg aan gaf, was de operatie voltooid. Indien het platform geen gevolg gaf zou door de operatie commandant voor verdere actie nadere instructie aan het hoofdkwartier (de Bevelhebber) moeten worden gevraagd. Van Surinaamse zijde mocht dus geen geweld worden gebruikt en ook niet met geweld worden bedreigd, tenzij er noodzaak was tot zelfverdediging en daarom geen nadere instructies van het hoofdkwartier konden worden afgewacht. We hadden geen standpunt of zelfs geen idee over wat de eventuele stappen zouden zijn indien we op al dan niet gewapend verzet van het platform zouden stuiten. Ik neem aan dat bij aanvraag van nadere instructies de bevelhebber zich daarover eerst met de President zou moeten verstaan.

12. Na de vergadering ben ik eerst naar de luchtmachtbasis gegaan. Kapitein Veldkamp die van zijn verkenningsvlucht teruggekeerd was heeft me bevestigd hetgeen hij mij telefonisch bericht had en ik heb dat aan de bevelhebber gerapporteerd. Daarna ben ik, omstreeks 4 uur 's middags, vertrokken naar de Marinetrap, de aanlegsteiger aan de waterkant van Paramaribo, waar de beide patrouilleboten die klaar gemaakt waren om de missie uit te voeren, afgemeerd waren. De operatiecommandant was Kapitein Jones. Hij was toen hoofd van de afdeling operaties van de LUMAR en kwam daarom het meest voor aanwijzing in aanmerking. Bovendien stond hij bekend om zijn rust en gezag bij de manschappen en had hij enige ervaring tijdens de binnenlandse oorlog opgedaan met het leiding geven aan operaties.

13. Ik heb de manschappen, nadat ik me ervan overtuigd had dat de boten waren uitgerust, laten verzamelen op de voorplecht van een van de beide boten en ik heb ze toegesproken. Ik heb ze uiteengezet wat het doel van de missie was n.l. het aanzeggen van een boorplatform dat vanwege de Guyanese overheid boringen in Surinaamse wateren ging doen, om zich uit de Surinaamse wateren te verwijderen. Ik heb ze erop gewezen dat deze operatie zeer belangrijk was voor Suriname. Ik heb daaraan toegevoegd, dat ze moeten beseffen dat het eerste schot het begin zou zijn van een oorlog en dat wij geen oorlog wilden. Er zou daarom niet mogen worden geschoten of met geweld worden bedreigd. Ik zei nog dat niemand met wapens op het dek moest staan zwaaien. Ik wees erop dat het echter niet geheel uitgesloten was dat er zich behalve burgers ook militairen aan boord van het platform zouden bevinden. Pas als onze manschappen aangevallen zouden worden zouden ze uit zelfverdediging hun vuurwapens mogen gebruiken om het vuur te beantwoorden.

14. Ik heb daarna apart met de commandant van de operatie, kapitein Jones en de gezagvoerders van de boten, de luitenant Galong en de kapitein Bhola, de te volgen procedure doorgenomen. Deze hield in dat eerst radio contact moest

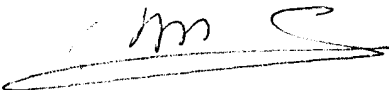
RS
D

worden gezocht met het boorplatform en dat deze vervolgens moest worden gesommeerd om binnen 12 uren de Surinaamse wateren te verlaten en te kennen moest worden gegeven dat bij weigering om aan deze sommatie te voldoen de consequenties voor hun rekening zouden zijn. Mocht het boorplatform geen gevolg geven aan deze aanmaning dan zou contact moeten worden gemaakt het hoofdkwartier (de Bevelhebber dus) voor nadere instructies.

15. Tijdens de missie hadden de patrouilleboten voortdurend contact met de radiokamer van de marinebasis. Ik hield zelf regelmatig telefonisch contact met de radiokamer. Na middernacht vernam ik van de radiokamer dat de patrouilleboten het platform hadden bereikt en radiocontact met hen hadden gehad. Daarbij was het platform gesommeerd om zich binnen 12 uren uit de Surinaamse wateren te verwijderen maar dat het boorplatform een periode van 24 uren had gevraagd en dat de commandant van de operatie, kapitein Jones daarmee had ingestemd. Mij werd ook doorgegeven dat de patrouilleboten koers zouden zetten naar Nickerie omdat de zee onstuimig was en dat men later terug zou keren om vast te stellen of het platform inderdaad zich verwijderd had. Ik heb hierin toegestemd. Ik heb deze gang van zaken meteen aan de bevelhebber doorgegeven.

16. Later op de dag heb ik kapitein Veldkamp opgedragen om weer een verkenningsvlucht uit te voeren en hij heeft gerapporteerd dat men inderdaad bezig was het platform van de locatie weg te slepen. De patrouilleboten zijn daarna vanuit Nickerie opnieuw naar zee uitgevaren en ik heb begrepen dat ze het platform in de laatste fase van voorbereiding van vertrek hebben aangetroffen en toen enige tijd zijn blijven rondvaren om het vertrek te kunnen zien.

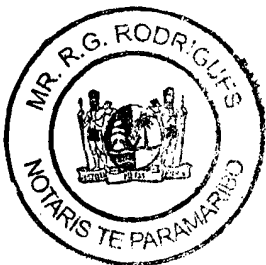
Aldus opgemaakt te Paramaribo, op 17 juli 2006.

Edward Gustaaf Jan de Mees

Gezien voor legalisatie van de handtekening van de heer Edward Gustaaf Jan de Mees, geboren op 12 oktober 1945 te Paramaribo, houder van Identiteitskaart nummer DP 001927 m, die na lezing van deze akte onder ede heeft verklaard dat de verklaring vrijwillig en naar eer en geweten en naar zijn beste herinnering is afgelegd.

Paramaribo, 17 juli 2006.

Mr. R.G. Rodrigues, notaris.

[translation from the original in Dutch]

Statement Lieutenant-colonel E.G.J. de Mees

I, Edward Gustaaf Jan de Mees, born on 12 October 1945 in Paramaribo, residing at Poseidonstaat no 13, Flamingo Park in Paramaribo, testify as follows:

1. In May/June 2000 I was commander of the Air Force / Navy (LUMAR) of Suriname.

In 1975 I transferred from the Netherlands armed forces to the Suriname armed forces as a regular. I have served both in the Navy and in the Air Force. From 1992 I served as deputy commander of the Air Force and from 1994 as commander. In 1996 I became lieutenant-colonel. Shortly thereafter the Air Force and Navy units were combined. This newly combined unit was named LUMAR and I became the commander of this unit. I remained in this position until my retirement in October 2005.

2. At the time of the CGX incident in 2000, I was Commander of the combined unit Air Force / Navy (LUMAR). In this position, I reported to and received instructions from Colonel Sedney, then Commander in Chief of the National Armed Forces. General military matters were discussed in weekly meetings of the General Staff, consisting at that time of the Commander in Chief Colonel Sedney; the Chief of Staff, Lt-Colonel Slijngaard, the Commander Land Forces, Lt-Colonel Gillard, the Commander of the Military Police, Captain Veira and myself. Usually minutes were taken of these meetings by Major Hew A Kie.

3. About three weeks before the CGX incident, the media made mention of plans of oil drillings by the oil company CGX in Suriname waters authorized by Guyana. Via the computer in my Air Force office, I was able to find and print-out information on CGX and its plans from the internet. From this information it was clear that the news was correct: a Canadian oil company, CGX, was planning to undertake oil drillings at one or more locations off the coast of Suriname. I cannot remember if an exact date was mentioned on which these activities were to start, but from the news I gathered that this would be quite soon.

4. I then asked to see the Commander in Chief and went to him with the print-out. He then called a meeting of the Armed Forces Command. At that meeting it was decided that LUMAR should watch the developments closely. I have learned that the Commander in Chief had requested to see the President afterwards. I then called my staff together to give them feedback on the meeting. We did not specifically discuss how developments would be followed. My intelligence unit S2 did not get any specific assignment. At that time also no decision had been taken as yet as to the conduct of reconnaissance flights.

5. In the subsequent period this matter was discussed in the regular meetings of the Armed Forces Command. One of the points of concern was whether there was a real threat of infringement of Suriname's sovereignty, or if it all had to do with a more political issue for which the armed forces could be misused. We therefore then intensified our own monitoring activities and thence we independently came to the conclusion that there indeed existed a serious

threat of infringement of Suriname's sovereignty and that the armed forces rightfully had a role to play and should take its responsibility.

6. In that same period, I participated in two meetings at the Ministry of Foreign Affairs. At the first meeting I was the only military officer present. This meeting was mainly intended to inform me about the international legal position and the oil interests of Suriname. The first part of this information was given by Mr Vreedzaam, who I think at the time was the head of the department of international affairs at the Ministry of Foreign Affairs. He explained that, as a result of an agreement between some Governors from long ago (I cannot recall the names of the governors and the date of the agreement), the border between Suriname and Guyana was situated on the western bank of the Corantijn River and that as a consequence the Corantijn River was a national river of Suriname, that the starting point of the boundary in the sea is located at the western bank of the Corantijn and that the boundary in the sea follows a direction of 10° East. Guyana claims a boundary, I think he said, of 28° East and the area between both lines was considered as disputed. In this area, in his opinion according to international law Guyana was not allowed to undertake drilling without permission of the government of Suriname. He said that, if Guyana would proceed with drilling without permission in this area, Suriname would be entitled to halt these activities. The exposé given by Mr Jharap, the director of Staatsolie, dealt primarily with the locations of the planned drillings. These were marked with names on the website of CGX (I recall very well the names of Horseshoe and Eagle) and Mr Jharap explained to me that the location Eagle in particular was situated within the area considered by Suriname as part of its continental shelf. He stressed that it was of great importance to the rights of Suriname that Guyana would not unilaterally conduct drillings in that area.

7. After the meeting I requested another meeting at which the Commander in Chief also would be present. That meeting took place shortly thereafter. At the meeting were also present besides Mr Vreedzaam, Mr Eddie Jharap, the Commander in Chief and I think I remember also Mr Snijders, in his capacity as Minister of Foreign Affairs and as acting Minister of Defence and at least one more staff member of the Ministry of Foreign affairs.

8. Slowly the news broke in Paramaribo that the drilling operations indeed were imminent and that a drilling vessel in Trinidad was preparing to leave for the location off Suriname's coast. After it was announced in the news that the platform had left Trinidad, the operations unit of LUMAR made calculations for me showing the possible arrival of the drilling platform, sailing at a speed of 1.4 knots, in Suriname waters on Saturday, 3 June .

9. I reported this information in the meeting of the Armed Forces Command and the Commander in Chief gave me the order to conduct daily patrol flights as from that moment on. At that occasion the timing for possible intervention by Suriname was discussed in the context of the intended drilling activities. We arrived at the conclusion that an intervention would not be allowed as long as the platform was navigating. Illegal conduct justifying intervention by Suriname would only occur if the drilling platform would actually begin with economic activities in the area. The patrol flights that would be and indeed had been conducted therefore had my instructions that they were to concentrate on an actual start of these activities and report that immediately.

10. On Thursday, 1 June, the Commander in Chief, Colonel Sedney, made an appearance on STVS and announced in an interview that 'we should not be worried since there are daily patrols by the Air Force and that the drilling platform is not present in Suriname waters'. On that same Thursday, the Air Force had conducted a patrol flight, however due to low hanging clouds the patrol flight was done to a limited extent. The drilling platform was not seen then. On Friday morning, 2 June, I was with the Commander in Chief to talk about the developments. We were alone. At that instant Captain Veldkamp, in charge of the patrol flights, called from his aircraft and told me: "Commander, the drilling platform is here, it is huge and its legs are out and it is spouting water from its legs. Apart from the drilling platform, there is a tug on location as well". I repeated this information clearly.

11. After this, the Armed Forces Staff met urgently. In that meeting it was decided that we had to see to it that the drilling platform left Suriname waters and as the commander of LUMAR, I was given the order to do so. During that meeting, I ordered the Navy to prepare two patrol vessels for action. In the course of that meeting, we talked about strategy. An important uncertainty with which we had to deal right away and to which we had no answer yet, was the question if there were only civilians on board the platform or also military personnel. We then discussed several scenarios and concluded to take the following course of action: the operational commander would get instructions from me to first order the drilling platform to leave Suriname waters within a period of 12 hours. The reason to be given was that the platform was in Suriname waters, and hence was acting unlawfully by undertaking economic activities there. If the platform would comply with this order right away, then the mission was accomplished. If however, the platform would not comply with this order, the operational commander should ask Headquarters (the Commander in Chief) for further instructions. Thus the use of force by Suriname was not allowed, neither the threat of force, unless there was a necessity for self-defence and because of that no further instructions from Headquarters could be waited for. We had no views or even any idea as to the steps to be taken in case of possible armed or unarmed resistance from the platform. I assume that in case of a need for further instructions, the Commander in Chief would first consult with the President.

12. After the meeting I first went to the air force base. Captain Veldkamp, who had returned from his reconnaissance flight, confirmed to me what he had told me on the phone and I reported that to the Commander in Chief. Around 16.00 hours, I left for the Navy stairs, the jetty at Paramaribo's waterside, where both patrol vessels that had been readied to perform the mission were moored. Captain Jones was designated as operational commander. He was at the time head of the department of operations of LUMAR and as such the officer most suited for the job. Additionally he was known for his calm and authority with the men and he had gained some experience while leading operations during the interior war.

13. After I had satisfied myself of the fact that the vessels were equipped for the job, I gathered the crews on the front deck of one of the vessels to address them. I explained to them the purpose of the mission namely our ordering a platform, which was undertaking drillings in Suriname waters on the authority of Guyana, to withdraw from our waters. I stressed the very importance of this operation for Suriname. I added to that, that they should be aware that the first shot would be the start of a war and that we did not want war. Consequently, there must be no shooting or threats of use of force. I also told them not to stand on deck and wave weapons about. I indicated to them though that it could not be entirely ruled out that apart from civilians,

there would be also military personnel on board the platform. Only if our men came under attack they were allowed to use their weapons in self-defence.

14. After that I have discussed the procedures to be followed with the commander of the operation, Captain Jones and the commanders of the vessels, Lieutenant Galong and Captain Bholá separately. These held that they should first establish radio contact with the drilling platform and subsequently it should be summoned to leave Suriname waters within 12 hours, and it should be made known to the platform that in case of refusal to obey this order, the consequences would be theirs. In case of non compliance by the drilling platform, contact should be sought with Headquarters (the Commander in Chief) for further instructions.

15. During the mission the patrol vessels were in constant contact with the radio rooms at the naval base. I myself was in regular contact by phone with the radio room. After midnight, I learned from the radio room that the patrol vessels had reached the platform and that they had established radio contact with it. The platform had been ordered to leave Suriname waters within 12 hours but the platform had requested a period of 24 hours and the commander of the operation, Captain Jones, had agreed to that. I was also told that the patrol vessels were en route to Nickerie, because of rough seas and that they would later return to the site to see whether the platform had indeed left. I agreed to that. I reported same to the Commander in Chief immediately.

16. Later that day, I ordered captain Veldkamp to conduct another reconnaissance flight and he reported that they were indeed busy towing away the platform from the location. After that the patrol vessels again sailed from Nickerie out to sea and I understood that they found the platform indeed in the last stages of preparation for departure and then sailed around the area for some more time to witness the departure.

Thus drawn up at Paramaribo, 17 July 2006

[signature]

Edward Gustaaf Jan de Mees

Seen for authentication of the signature of Mr. Edward Gustaaf Jan de Mees, born on 22 October 1945 at Paramaribo, bearer of Identity Card DP 001927, who after having read this act has declared under oath that the statement has been made voluntarily and in good faith and to his best recollection.

Paramaribo, 17 July 2006

[seal and signature]

Mr. R.G. Rodrigues
notary

VERKLARING

Mijn naam is Eddie Fitz Jim en ik ben geboren te Nieuw Nickerie op 27 augustus 1943. Ik woon aan de Martin Luther Kingweg BR 252 in het district Wanica.

Na de middelbare school in Suriname, heb ik in de periode 1963 - 1975 de Hogere Zeevaart School in den Helder en Amsterdam doorlopen.

In die periode heb ik ook regelmatig gevaren voor de KNSM als stuurman. In augustus 1979 ben ik naar Surinameterug gekeerd en gaan werken voor de dienst Haven en Loodswezen van de Surinaamse overheid, aanvankelijk als Hoofd toezicht scheepvaart, daarna als onder havenmeester tot 1982 en vanaf dien als Havenmeester tot mijn pensionering in 2003.

Tijdens mijn werkzaamheden bij de dienst Haven en Loodswezen was ik steeds op de hoogte van de scheepvaart activiteiten binnen de Surinaamse wateren en maritieme gebieden. Deze wateren en gebieden omvatten ook de kust van Suriname voor de monding van de Corantijn. Mij is bekend dat volgens Suriname de grens in de territoriale zee voor de monding van de Corantijn loopt in de richting 10° Oost vanuit het zgn punt 1936 op de westelijke oever van de Corantijn rivier. Er zijn twee vaargeulen in de monding van de Corantijn, een oostelijke en een westelijke vaargeul. De twee vaargeulen zijn gescheiden door een grote modderbank.

Voor zover mij bekend is de westelijke vaargeul nooit bebakend geweest. De oostgeul is altijd bebakend door de Surinaamse overheid, het laatst in de begin negentiger jaren. Hydrografische opnamen werden vanwege de dienst Haven en Loodswezen evenwel regelmatig zowel in de oostelijke als de westelijke vaargeul verricht. In alle jaren dat ik bij de Haven en Loodswezen werkzaam was is door zeeschepen hoofdzakelijk gebruik gemaakt van de oostgeul maar andere schepen, waaronder Guyanese en Surinaamse maakten veelvuldig ook gebruik van de westgeul. Tot de andere schepen behoren visserstrawlers en kleine vrachtschepen met een diepgang van 3 tot 4 meter. Zeeschepen maakten van de oostgeul gebruik niet zozeer vanwege een betere natuurlijke gesteldheid daarvan (zijn breedte en diepte) maar vanwege het gerief voor de navigatie van de nabijheid ten opzichte van de Nickerie

[Handwritten signature]

rivier. De Nickerie rivier is bebakend en in de monding is een verkenningsston geplaatst die de navigatie in de aanloop naar de Corantijn rivier vergemakkelijkt.

Paramaribo, 27 juli 2006

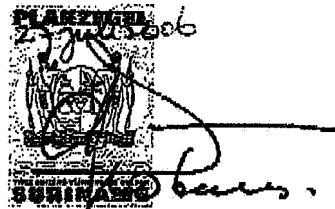

Gezien voor legalisatie van de handtekening van de heer EDDIE FITZ JIM, op 27 augustus 1943 te Nieuw Nickerie, houder van identiteitskaart nummer DN 004688, die na lezing van deze akte onder ede heeft verklaard, dat de verklaring vrijwillig en naar eer en geweten en naar zijn beste herinnering is afgelegd.

"geboren"
Bijv.-ggd.

Paramaribo, 27 juli 2006

Mr. R.G. Rodrigues,
Notaris

[translation from the original in Dutch]

Statement E. Fitz Jim

My name is Eddie Fitz Jim and I was born on 27 August 1943 in Nieuw Nickerie. I am residing at BR 252 Martin Luther Kingweg in the district of Wanica.

1. After college in Suriname, I completed the Higher Maritime Institute (Hogere Zeevaart School) in Den Helder and Amsterdam (the Netherlands) during the period 1963-1975. In this period I regularly sailed as an officer for the 'KNSM'. In August 1979, I returned to Suriname and got employed by the Government of Suriname at the Harbor and Pilotage Service (Departement Haven en Loodswezen)', initially as Head of Inspection of Navigation (Toezicht Scheepvaart), thereafter as Deputy Harbor Master until 1982 and from 1982 up to my retirement in 2003 as Harbor Master.

2. During my duties at the Harbor and Pilotage Service, I was constantly involved in maritime activities, which were taking place in Suriname waters and maritime areas. These waters and areas also include the coast of Suriname at the mouth of the Corantyne. It is known to me that, according to Suriname, the border in the territorial sea at the mouth of the Corantyne is running 10° east from the so-called point 1936 on the west bank of the Corantijn River. There are two channels in the mouth of the Corantijn, an eastern and a western channel. A huge mud bank separates the two channels.

3. As far as I know, the western channel has never been beacons. The eastern channel has always been beacons by the Surinamese Government, the last time in the early 1990s. However, the Harbor and Pilotage Service, regularly conducted hydrographical recordings, both in the eastern and in the western channel. In all my years at the Harbor and Pilotage Service, sea-going vessels were mainly using the eastern channel of the Corantijn but other vessels, including vessels from Suriname and Guyana, were often also using the western channel. These other vessels included fishing trawlers and small freighters with a draft of 3 to 4 meters of water. Sea-going vessels were using the eastern channel not so much because of its better natural state (its breadth and depth), but because of its ease of navigation due to its proximity to the Nickerie River. The Nickerie River is beacons and in its mouth there is a reconnaissance drum, which makes navigation easier.

Paramaribo, 27 July 2006

[signed]

E. Fitz Jim

Seen for authentication of the signature of Mr. EDDIE FITZ JIM, born on 27 August 1943 in Nieuw Nickerie, bearer of the identity card DN 004688, who after having read this act has declared under oath that the statement has been made voluntarily and in good faith and to his best recollection

Paramaribo, 27 July 2006

[seal and signature]

Mr. R.G. Rodrigues
Civil-law notary

Verklaring kapitein M. Galong

Ik, Martin Galong, geboren op 22 november 1961 in Moengo in het district Marowijne, woonachtig aan de Doewatrastraat nr 55 te Paramaribo, verklaar als volgt:

1. In mei/juni 2000 was ik gezagvoerder van patrouilleboot PO3 van de Surinaamse marine.

Ik ben sinds februari 1987 in militaire dienst. Na een opleiding tot nautisch officier in Belem, Brazilië, ben ik benoemd tot officier. In 1997 ben ik voor 3 maanden naar de US gezonden naar de Coast Guard Headquarters, Yorktown, Virginia voor deelname aan de International Maritime Officers Course.

2. Na mijn terugkeer ben ik benoemd tot gezagvoerder op de patrouilleboot P03. Suriname heeft drie van deze boten. Ze zijn nieuw voor Suriname gebouwd in Vigo, Spanje en zijn van de Rodman klasse 101. Deze boten maken een maximumsnelheid van ongeveer 30 knopen. De boten zijn van fiber, dus niet van staal. De boten zijn overigens goed uitgerust voor de vaart op zee.

De patrouilleboten waren door Suriname gekocht zonder hun standaardbewapening van 3 granaatwerpers. Deze bewapening is pas in 2001 aangeschaft. Dus ten tijde van het CGX incident in juni 2000 waren de patrouilleboten nog niet bewapend. De bemanning droeg slechts persoonlijke wapens en er was een groepswapen (machinegeweer) aan boord, een MAG 7.62 mm. Normaal zijn er negen bemanningsleden. De bemanning bestond op de bewuste avond ook uit negen man en de kapitein Jones als 'meevaarder'.

3. Op 2 juni 2000 lag de PO 3 afgemeerd bij de nieuwe brug over de Suriname rivier. In de middaguren (tegen 3 uur) kreeg ik de opdracht via de radio van de dienstdoende verbindingsman dat de PO3 zich moest verplaatsen in de richting van de landingsplaats aan de Waterkant ('de Marinetrapp') en dat we daar 'stand-by' moesten blijven. Via de radio vernam ik dat er nog een boot zou komen afmeren langs zij en dat daarna de commandant LUMAR (de overste de Mees) aan boord zou komen. De PO2, onder commando van de kapitein Bholu kwam inderdaad langs zij liggen.

4. Tussen 17.00 en 18.00 uur kwam de overste de Mees. Kort daarvoor was de kapitein Jones gearriveerd. We kregen vervolgens een briefing van de overste de Mees. De briefing vond plaats aan de operatiecommandant, de kapitein Jones, en de beide gezagvoerders. Hij informeerde ons dat vliegtuigen van de luchtmacht tijdens een search patrouille geconstateerd hadden dat een boorplatform vanwege Guyana zich in Surinaamse wateren bevond. Hij gaf mij schriftelijk de coördinaten op. Hij gaf ons de opdracht om te varen naar het boorplatform. Daar aangekomen moesten we het platform aanmanen om zich

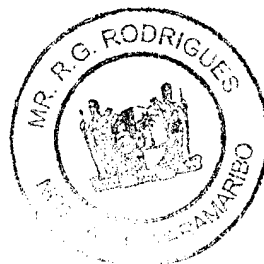
binnen eenmaal 12 uren te verwijderen uit de Surinaamse wateren. We moesten daarbij zeggen dat de consequenties voor hun rekening zouden zijn indien ze geen gevolg aan de opdracht zouden geven. Ik heb niet gehoord dat de overste de Mees enige geweldsinstructie gaf. Trouwens dat was een zaak die mij als zodanig niet specifiek regardeerde. Ik veronderstelde dat de geweldsinstructies waren gegeven aan de kapitein Jones die immers de operatie commandant was en voor de naleving van geweldsinstructies verantwoordelijk was. Ik had me echter hoegenaamd geen voorstelling gemaakt van het gebruik van geweld. Ik had ook geen idee wat er zou gebeuren indien het platform aan de aanmaning geen gevolg zou geven.

5. Nadat de overste de Mees de boot verlaten had voeren we naar het lichtschip. Vanuit het lichtschip hebben we koers gezet richting positie waar het boorplatform zich zou bevinden. De PO3 was aan kop. Na ongeveer 4 uren varen kregen we een spot op de radar. Met behulp van het Global Positioning System (GPS) konden we vaststellen dat de spot dezelfde coördinaten had als die welke waren opgegeven voor het boorplatform. We zetten dus verder koers naar die locatie.

6. Op een afstand van 3-4 mijlen verwijderd zagen we een zee van licht. Dat bleek het boorplatform te zijn. Ik schrok van de omvang ervan. Het leek wel een stad. We rapporteerden toen aan kapitein Jones dat we iets in beeld hadden en hij kwam toen in het stuurhuis. We zijn naderbij gegaan en om het boorplatform heen gevaren. Ik was aan de radio. Ik heb eerst geprobeerd het boorplatform via kanaal VHF16 op te roepen maar zonder succes. We hebben vervolgens een sleepboot gespot en we konden de naam van de sleepboot lezen: de Terry Tide. We hebben de Terry Tide opgeroepen en die heeft antwoord gegeven. We hebben vervolgens gezegd dat we contact zochten met de persoon in charge van het boorplatform. De sleepboot heeft toen contact gemaakt met het boorplatform en deze trad op zijn beurt in contact met ons. Tot dan was ik nog steeds aan de radio. Maar toen we eenmaal contact hadden met het boorplatform nam kapitein Jones de communicatie over.

7. Kapitein Jones zei zo iets van: "Good morning sir, this is the Suriname navy patrol vessel. We are here to inform you that you are not allowed to undertake any activity at this position because it is within Suriname waters. We summon you to leave the area within 12 hours otherwise the consequences will be yours." Op aandringen vanuit het boorplatform heeft Kapitein Jones vervolgens met een verlenging van deze periode tot 24 uren ingestemd. Daarna is hij naar de bovenbrug gegaan.

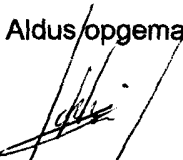
8. De communicatie werd echter door het boorplatform na een korte onderbreking hervat. Vanuit het boorplatform zei men dat men met autorisatie werkte van Guyana. Ik herhaalde daarop dat het hier Surinaamse wateren waren en dat zij niet geautoriseerd waren door de Surinaamse overheid om activiteiten te ontplooiën, dat ze de activiteiten daarom meteen moesten beëindigen en

binnen 24 uren het gebied moesten ontruimen. Ik vroeg ze om mede te werken en zei dat het niet onze bedoeling was om ze schade te berokkenen. Ik zei ook dat we niet de hele avond daar zouden blijven maar de volgende dag zouden terugkomen om ons ervan te overtuigen dat ze zich verwijderden. Het boorplatform vroeg tenslotte welke richting ze op moesten gaan, waar de grens was. Ik zei hen dat ze richting 273 west moesten varen over een afstand van 13 - 14 mijl. Bij het laatste gedeelte van dit gesprek was kapitein Jones, die in de stuurhut was teruggekomen, aanwezig.

9. De hele scène kan een uur tot ander half uur hebben geduurd. Daarna zijn we naar Nickerie vertrokken. We zijn daar na ongeveer 4 uren afgemeerd. Later op de dag zijn we teruggekeerd naar de locatie van het platform. Toen we daar aankwamen zagen we dat twee sleepboten bezig waren het boorplatform te slepen in de richting die we aangegeven hadden. Ik heb toen weer contact gemaakt met het boorplatform en ze medegedeeld dat we terug waren gekomen om te zien dat ze inderdaad vertrokken en dat we dit ook met een vliegtuig zouden controleren. We zijn ongeveer een uur blijven rondvaren en toen we ervan overtuigd waren dat het boorplatform inderdaad verwijderd werd zijn we vertrokken.

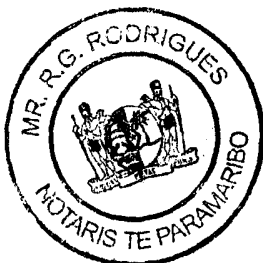
Aldus opgemaakt te Paramaribo, 17 juli 2006.

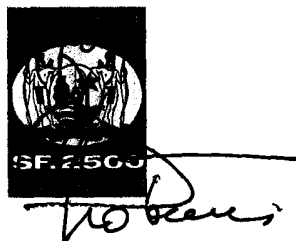
Martin Galong

Gezen voor legalisatie van de handtekening van de heer Martin Galong, geboren op 22 november 1961 in Moengo in het distrikt Marowijne, houder van identiteitskaart nummer EF 010520m, die na lezing van deze akte onder ede heeft verklaard dat de verklaring vrijwillig en naar eer en geweten en naar zijn beste herinnering is afgelegd.

Paramaribo, 17 juli 2006.

Mr. R.G. Rodrigues,
notaris.

[translation from the original in Dutch]

Statement Captain M. Galong

I, Martin Galong, born on 22 November 1961 in Moengo, in the district of Marowijne, residing at Doewatrastraat no 55 in Paramaribo, testify as follows:

1. In May/June 2000 I was commander of patrol vessel PO3 of the Suriname Navy.

I am in the military service since February 1987. After training as a nautical officer in Belem, Brasil, I was commissioned as an officer. In 1997 I was sent to the US for 3 months to the Coast Guard Headquarters, Yorktown, Virginia to attend the International Maritime Officers Course.

2. After my return I was commissioned as commander of the patrol vessel PO3. Suriname has three vessels of this type. They are newly built for Suriname in Vigo, Spain and are of the Rodman class 101. These vessels have a maximum speed of about 30 knots. The vessels are made of fiberglass, so not of steel. The boats are otherwise well equipped for sailing at sea.

The patrol boats were bought by Suriname without their standard armament of 3 grenade launchers. This armament was only purchased in 2001. Thus, at the time of the CGX incident in June 2000 the patrol boats were not yet armed. The crew carried only personal weapons and a group weapon (machine gun) was on board, a MAG 7.62 mm. Normally there are nine crew members. That particular night the crew also consisted of nine men and in addition Captain Jones.

3. On 2 June 2000 the PO 3 lay moored at the new bridge over the Suriname river. In the afternoon (around 3 o'clock) I was ordered by way of the radio of the communications officer that the PO3 had to move in the direction of the landing point at the Waterside ('the Navy stairs') and that we should remain there on stand-by. Through the radio I learnt that another boat was to be moored alongside and that the commander of LUMAR (lieutenant-colonel de Mees) would come on board. The PO2, under command of Captain Bhola did indeed moor alongside.

4. Between 17.00 and 18.00 hours lieutenant-colonel de Mees came. Shortly before that captain Jones had arrived. Subsequently we were briefed by lieutenant-colonel de Mees. The briefing was given to the operations commander, Captain Jones, and both vessel commanders. He informed us that aircraft from the Air Force had established during a search patrol that a drilling platform of Guyana was present in Suriname waters. I was given the coordinates in writing. He ordered us to sail to the drilling platform. Having arrived there we had to summon the platform to leave the Suriname waters within one period of 12 hours. We had to add that the consequences would be theirs in case of non-compliance with our orders. I have not heard lieutenant-colonel de Mees give any instructions on the use of force. That was not as such of specific concern to me anyhow. I assumed that the instructions on the use of force were given to Captain Jones who was after all the operations commander and who was responsible for the

compliance with these instructions. I had however hardly imagined the use of force. I also had no idea what would happen in case the platform would not comply with the summons.

5. After lieutenant-colonel de Mees had left the boat, we set sail to the lightship. From the lightship we set course in the direction of the position where the drilling platform was supposed to be. The PO3 was in the lead. After sailing for about four hours we saw a spot on the radar. With the aid of the Global Positioning System (GPS) we were able to establish that this spot had the same coordinates as had been given for the drilling platform. Thus we continued our course to that location.

6. At a distance of 3 to 4 miles we saw a sea of light. This proved to be the drilling platform. I was shocked by the size of it. It looked like a town. We reported then to Captain Jones that we had spotted something and he then came to the wheel house. We sailed closer and circumnavigated the drilling platform. I was on the radio. I first tried to establish contact with the platform via channel VHF16, but without any success. We then saw a tug and we could read the name of the tug: the Terry Tide. We called in the Terry Tide and they responded. Consequently we informed them that we wished to be in contact with the person in charge of the drilling platform. The tug then contacted the drilling platform and the drilling platform then contacted us. Till that moment I was on the radio all the time. But once contact was established with the drilling platform Captain Jones took over communications.

7. Captain Jones said something like: "Good morning sir, this is the Suriname navy patrol vessel. We are here to inform you that you are not allowed to undertake any activity at this position because it is within Suriname waters. We summon you to leave the area within 12 hours otherwise the consequences will be yours." At the insistence of the drilling platform Captain Jones subsequently agreed to extend this period to 24 hours. He then went up to the bridge.

8. Communications were resumed, however, by the drilling platform after a short interruption. From the drilling platform they told us that they were operating with authorization of Guyana. I repeated then that these were Suriname waters and they were not authorized by the Suriname Government to undertake activities; hence they should stop with their activities immediately and clear the area within 24 hours. I requested them to cooperate and stated that it was not our intention to harm them. I also told them we were not going to stay there all evening but would return the next day to satisfy ourselves that they were indeed leaving. The drilling platform finally asked us in what direction they should go, where the border was located. I told them that they should sail direction 273 westerly over a distance of 13-14 miles. The last part of this conversation was conducted in the presence of Captain Jones, who had returned to the wheel house.

9. This whole scene may have lasted for about an hour to an hour and a half. Then we left for Nickerie. We moored there after about 4 hours. Later in the day we returned to the location of the platform. When we arrived there we saw two tugs in the process of towing the drilling platform in the direction we had indicated. I then contacted the drilling platform again and advised them that we had returned to make sure that they were indeed leaving the area and that we would also monitor their departure by air. We stayed there for about an hour and when we were convinced that the drilling platform was indeed being removed, we left.

Thus drawn up at Paramaribo, 17 July 2006

[signature]

Martin Galong

Seen for authentication of the signature of Mr. Martin Galong, born on 22 November 1961 in Moengo in the Marowijne District, bearer of identity card EF 010520m, who after having read this act has declared under oath that the statement has been made voluntarily and in good faith and to his best recollection.

Paramaribo, 17 July 2006

[seal and signature]

Mr. R.G. Rodrigues
notary

Verklaring majoor J.P. Jones

Ik, John Paul Jones, woonachtig te Paramaribo aan de Kasjoemastraat 17, geboren te Moengo in het district Marowijne op 8 november 1955, verklaar als volgt:

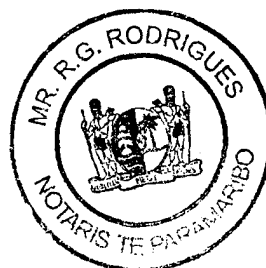
1. In mei/juni 2000 was ik commandant Stafverzorging van de LUMAR (Surinaamse Luchtmacht en Marine).

Sinds 1976 ben ik in dienst van de Surinaamse Marine. In 1981/1982 heb ik in de Verenigde Staten van Amerika een algemene technische opleiding bij de US Coast Guard in Virginia gevolgd. Na mijn terugkomst heb ik lokaal nog een voortgezette onderofficiersopleiding gevolgd. Enkele jaren daarna ben ik benoemd tot officier. Mijn werkzaamheden op de marinebasis hadden vooral te maken met de planning van operaties. Tijdens het CGX voorval in 2000 had ik de rang van kapitein. Ik ben in 2005 bevorderd tot majoor.

2. Een aantal dagen voor het vooral op 2/3 juni had ik uit het nieuws vernomen dat er een boorplatform vanwege Guyana zou worden ingezet in Surinaamse wateren. Functioneel was ik nergens van op de hoogte. Op 2 juni 2002 was ik met verlof thuis en werd tegen een uur of 10 of 11 's morgens opgebeld door Overste de Mees die toen commandant LUMAR was. Hij zei me dat ik me moest klaarmaken om dezelfde dag nog met twee van onze patrouillevaartuigen te vertrekken naar het gebied ten noorden van Nickerie waar zich een boorplatform zou bevinden in Surinaamse wateren dat verwijderd zou moeten worden. Ik zou de operationele commandant zijn van de missie. Ik kreeg de opdracht om mij om 12.00uur te melden bij de Bevelhebber, de kolonel Glenn Sedney.

Om 12.00 heb ik mij in de Memre Boekoe kazerne bij kolonel Sedney aangemeld. Ik werd door Kolonel Sedney ontvangen. Ik was alleen met hem. Hij zei mij dat de luchtmacht tijdens een surveillance vlucht had vastgesteld dat een boorplatform vanwege Guyana zich in Surinaamse wateren bevond. Hij noemde niet de exacte coördinaten maar was wel beslist dat het platform zich in Surinaamse wateren bevond. Hij deelde mij mede dat het platform uit de Surinaamse wateren verwijderd moest worden en dat de marine met de marineschepen die ter beschikking stonden daarvoor zou moeten zorgen. Hij zei mij dat ik me moest klaarmaken om nog dezelfde middag te vertrekken. Hij bevestigde mij dat ik de commandant van de operatie zou zijn. Ik heb geen schriftelijke instructie van de bevelhebber gehad. Hij specificeerde zijn instructie om het boorplatform te verwijderen ook niet. Wel deelde hij mij mede dat hij voorturend op de hoogte wenste te worden gehouden over de voortgang van de operatie.

3. Ik moest om 16.00 bij de landingsplaats aan de Waterkant ('de Marinetrapp') zijn om in te schepen. Bij de Marinetrapp lagen twee patrouillevaartuigen, de PO2

en de PO3. Op een was kapitein Bholo de gezagvoerder en op de ander de eerste luitenant Ghalong. Ik ben ingescheept op de PO3 bij de luitenant Galong. We hebben gewacht op de komst van Overste de Mees die de bemanning, inclusief mijzelf, zou toespreken. Overste de Mees heeft uiteengezet dat er een boorplatform zich bevond in Surinaamse wateren en verwijderd zou moeten worden. Hij zei dat het niet uitgesloten was dat er tegenstand van Guyana zou kunnen komen.

4. Overste de Mees had vervolgens een apart gesprek met mij en als ik mij goed herinner waren de twee gezagvoerders van de vaartuigen daarbij. Overste de Mees zei dat wij via radiocontact het boorplatform moesten opdragen om uit Surinaamse wateren te vertrekken en indien het boorplatform deze opdracht niet opvolgde moest contact worden gemaakt met de commandopost van de bevelhebber om nadere instructies te vragen. Over het gebruik van geweld is niet gesproken. Instructies daarvoor zouden van de bevelhebber moeten komen. Mijn instructie was om de mensen aan te zeggen en zonodig verbaal te overreden om het gebied te verlaten. Ik had hoegenaamd geen idee dat geweld zou kunnen worden gebruikt. Trouwens, de wapens die wij aan boord hadden waren persoonlijke wapens en op elk schip een groepswapen, maar deze waren volkomen ongeschikt om effectief te worden gebruikt voor gewelddadige verdrijving van het boorplatform. Om kort te gaan, ik had wapens ter beschikking die niet effectief waren om een onvrijwillige verwijdering af te dwingen en ik mocht zelfs deze wapens niet gebruiken zonder een specifieke instructie van de bevelhebber, tenzij uit zelfbehoud; ter verdediging dus en niet voor aanval.

5. We zijn omstreeks 19.00 vertrokken. De PO3 aan kop. Aan de hand van de coördinaten die door de luchtmacht ter beschikking waren gesteld en zich aan boord bevonden toen ik inscheepte heeft de gezagvoerder van de PO3, nadat we het lichtschip gepasseerd waren, een koers uiteengezet. Ik ben nadat we het lichtschip gepasseerd waren gaan rusten met de instructie mij te roepen wanneer wij in de buurt van het boorplatform waren. Ongeveer een uur voordat we het platform bereikten werd ik gewekt. Ik heb me toen begeven naar de bovenbrug. De lichten van de PO2 die ons volgde waren te zien.

6. Op een gegeven moment zagen we in de verte een lichtstip. De gezagvoerder zei mij dat dat het boorplatform moest zijn, op nog enkele mijlen afstand. We hebben verder koers daarheen gezet en toen we op een afstand van pakweg 500 meter waren probeerden we radio contact te maken met het boorplatform. Luitenant Galong zelf bediende de radioapparatuur. Ik stond erbij. Toen dat niet lukte en we wat dichterbij waren konden we een sleepboot zien vlakbij het boorplatform. Daarvan konden we de naam lezen. Daardoor konden we radiocontact met de sleepboot maken. De gezagvoerder riep de sleepboot op om zijn oproep te beantwoorden. Hij zei: *'Here is the bordercontrol of Suriname; Terry Tide can you make contact with us'*. Dat gebeurde ook. Ze zeiden: *'Here Terry Tide'*. Luitenant Galong vroeg hoe we contact konden maken met de verantwoordelijke op het boorplatform. Vanuit de Terry Tide werd, voor ons

hoorbaar, contact gemaakt met het boorplatform en hen gevraagd te reageren. We lagen toen nagenoeg stil. Kort daarna werd vanuit het boorplatform inderdaad gereageerd. Ik kan me niet precies herinneren hoe dat geschiedde.

7. Daarop nam ik het gesprek van luitenant Galong over. Ik zei toen: *'This is the Suriname navy. You are in Suriname waters without authority of the Suriname Government to conduct economic activities here. I order you to stop immediately with these activities and leave the Suriname waters'*.

Daarop werd vanuit het boorplatform geantwoord *'we are unaware of being in Suriname waters'*. Ik persisteerde dat zij in Surinaamse wateren waren en dat zij de Surinaamse wateren binnen 12 uren moesten verlaten. En dat als zij dat niet zouden doen, de consequenties voor hen waren. Toen werd gevraagd waar zij zich naar toe moesten begeven. Ik zei dat zij zich moesten terugtrekken naar Guyanese wateren. Hij zei daarop dat hij tijd nodig had om het vertrek op te starten. Ik gaf hen toen 24 uren de tijd om de Surinaamse wateren te verlaten. We zijn toen nog even blijven ronddobberen en na ongeveer een uur zijn we vertrokken naar Nieuw Nickerie.

8. Tegen de middag zijn we uit Nickerie teruggekeerd naar het gebied om ons te overtuigen dat het boorplatform inderdaad vertrokken was. Bij aankomst bleek dat een tweede sleepboot erbij gehaald was en dat het boorplatform zijn 'poten' had gelicht en werd gesleept naar diepere wateren en vervolgens naar Guyanese wateren. We zijn wederom een tijdje blijven ronddobberen maar ik kan me niet herinneren of er toen opnieuw contact is geweest met het boorplatform en de sleepboten. Na een uur tot ander half waren we ervan overtuigd dat men inderdaad vertrok en we zijn toen teruggekeerd naar Nickerie.

9. Als het boorplatform niet vrijwillig was vertrokken zou ik beslist geen geweld gebruikt hebben. Ik had daar geen instructies voor en trouwens ik beschikte ook niet over wapens die daar geschikt voor waren. Ik had zelfs geen instructies om het boorplatform te enteren en heb dat ook niet overwogen.

Aldus opgemaakt te Paramaribo, op 17 juli 2006.

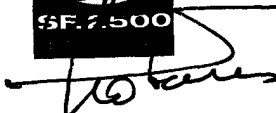
John Paul Jones

Gezien voor legalisatie van de handtekening van de heer John Paul Jones, geboren op 8 november 1955 te Moengo in het distrikt Marowijne, houder van Identiteitskaart nummer DZ 007930, die na lezing van deze akte onder ede heeft verklaard dat de verklaring vrijwillig en naar eer en geweten en naar zijn beste herinnering is afgelegd.

Paramaribo, 17 juli 2006.

Mr. R.G. Rodrigues, notaris

[translation from the original in Dutch]

Statement Major J.P. Jones

I, John Paul Jones, residing in Paramaribo at Kasjoemastraat 17, born on 8 November, 1955 in Moengo, the district of Marowijne, testify as follows:

1. In May/June 2000 I was commander Staff Support of the LUMAR (the Suriname Air Force and Navy).

Since 1976 I serve in the Suriname Navy. In 1981/1982, I took a general technical training course in the United States of America with the US Coast Guard in Virginia. After my return, I also followed an advanced non-commissioned officers training in Suriname. A couple of years later, I was commissioned as an officer. My duties at the naval base had mainly to do with the planning of operations. During the CGX incident in 2000 I had the rank of Captain. In 2005 I was promoted Major.

2. A few days before the incident on 2/3 June, I had learned from the news that a drilling platform would be deployed by Guyana in Suriname waters. Professionally, however, I had not received any information. On 2 June 2002, while at home on leave, I was called in the morning around 10.00 or 11.00 hours by Lieutenant-Colonel de Mees, who at that time served as Commander of LUMAR. He told me to get myself prepared to leave with two of our patrol vessels that same day, for the area north of Nickerie, where a drilling platform supposedly was located in Suriname waters which had to be removed. I would be the operational commander of this mission. I received the order to report at 12.00 hours to the Commander in Chief, Colonel Glenn Sedney.

At 12.00 hours I did report to Colonel Sedney in the Memre Boekoe barracks. I was received by him. I was alone with him. He told me that the Air Force during a surveillance flight had established that a drilling platform of Guyana was present in Suriname waters. He did not mention the exact coordinates but was sure of the fact that the platform was positioned in Suriname waters. He told me that this platform had to be removed from our waters and that the Navy with the naval vessels available had to take care of this. He told me that I had to get myself ready to leave that same afternoon. He confirmed my command of this operation. Written instructions were not given by the Commander in Chief. Neither did he further specify his instructions for the removal of the platform. What he did tell me was that he wished to be kept informed continuously on the progress of this operation.

3. I had to be at the landing point at the Waterside ('the Navy stairs') at 16.00 hours to board. At the 'Navy stairs' there were two patrol vessels, the PO2 and the PO3. On one of these captain Bhola was in command and on the other First Lieutenant Ghalong. I boarded the PO3 with Lieutenant Galong. We waited for the arrival of Lieutenant-Colonel de Mees, who was to address the crew, including myself. Lieutenant-Colonel de Mees explained that a drilling platform was present in Suriname waters and that this platform should be removed. He said that it was not inconceivable that there would be the possibility of resistance from Guyana.

4. Subsequently, Lieutenant-Colonel de Mees had a separate talk with me and, if I remember correctly, the commanders of both patrol vessels were present. Lieutenant-Colonel de Mees told us that we had to order the drilling platform through radio communication to leave Suriname waters, and in case of non-compliance with this order by the drilling platform we had to ask the command post of the Commander in Chief for further instructions. There was no mention of the use of force. Any instructions to that effect would have to come from the Commander in Chief. My instruction was to summon the individuals involved, and if necessary convince them verbally, to leave the territory. I really did not think at all that it was possible that force could be used. Besides, the weapons we had on board were personal weapons and one group weapon on each ship, but these were totally inadequate for forceful removal of the drilling platform. In short, I availed of weapons which were completely ineffective to enforce an involuntary removal of the platform and I was not even allowed to use these weapons without specific instructions from the Commander in Chief, unless for self-preservation; thus, in self-defense and not for initiating force.

5. We departed around 19.00 hours. The PO3 headed the convoy. On the basis of the coordinates which were made available by the Air Force and which were on board when I embarked, the commander of the PO3, after passing the lightship, set out the course to be taken. After we had passed the lightship I went for a rest with the instruction to call me when we were approaching the drilling platform. Roughly an hour before reaching the platform I was awakened. I then went up to the upper bridge. The lights of the PO2, that was following us, were in sight.

6. At a certain moment a dot of light was seen in the distance. The captain told me that that had to be the drilling platform, still at some miles distance. We further continued our course and when we had approached to about 500 meters we tried to establish radio contact with the drilling platform. Lieutenant Galong himself operated the radio. I stood next to him. When he did not succeed and we came closer, we could see a tug, close to the drilling platform. We could read her name. This made it possible for us to establish radio contact with the tug. The commander summoned the tug to answer his call. He said: "*Here is the border control of Suriname; Terry Tide can you make contact with us?*". And that was done. They said: "*Here Terry Tide*". Lieutenant Galong asked them how we could establish contact with the person in charge on the drilling platform. From the Terry Tide then, we could hear, contact was made with the drilling platform and they were asked to respond to us. We were then almost at a stand still. Indeed, shortly thereafter, a reaction came from the drilling platform. I cannot remember precisely how that went.

7. Then I took over the exchange from Lieutenant Galong. I then said: "*This is the Suriname navy. You are in Suriname waters without authority of the Suriname Government to conduct economic activities here. I order you to stop immediately with these activities and leave the Suriname waters*".

The answer to this from the platform was: "*we are unaware of being in Suriname waters*". I persisted saying that they were in Suriname waters and that they had to leave these waters within 12 hours. And if they would not do so, the consequences would be theirs. They then asked where they should move to. I said that they should retreat to Guyanese waters. He reacted by saying that they needed time to start up their departure. I then allowed them 24 hours to leave the

Suriname waters. We then hung around for some time and after about one hour we left for New Nickerie.

8. Early afternoon, we left Nickerie to return to the area to convince ourselves that the drilling platform had indeed left our waters. Upon arrival it appeared that another tug had joined them and that the drilling platform had lifted its 'legs' and was indeed being towed away to deeper waters and thereafter towards Guyanese waters. We again stayed around for some time but I cannot recall if again contact was made with the drilling platform and the tugs. After one to one hour-and-a-half we were convinced that they were indeed retreating and we returned to Nickerie.

9. If the platform had not left our waters voluntarily, I would definitely not have used force. I had no instructions to that effect and anyhow I did not have the suitable weapons to do so. I even had no instructions to board the drilling platform and also I did not consider that.

Thus drawn up at Paramaribo, 17 July 2006

[signature]

John Paul Jones

Seen for authentication of the signature of Mr. John Paul Jones, born on 8 November 1955 in Moengo in the Marowijne District, bearer of Identity Card DZ 007930, who after having read this act has declared under oath that the statement has been made voluntarily and in good faith and to his best recollection.

Paramaribo, 17 July 2006

[seal and signature]

Mr. R.G. Rodrigues
notary